

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLÜSTRERAD TIDNING

IBIDEN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET

GRUNDLAGD AV
FRITHIOF HELLBERG

UTGIVARE:
BEYRON CARLSSON

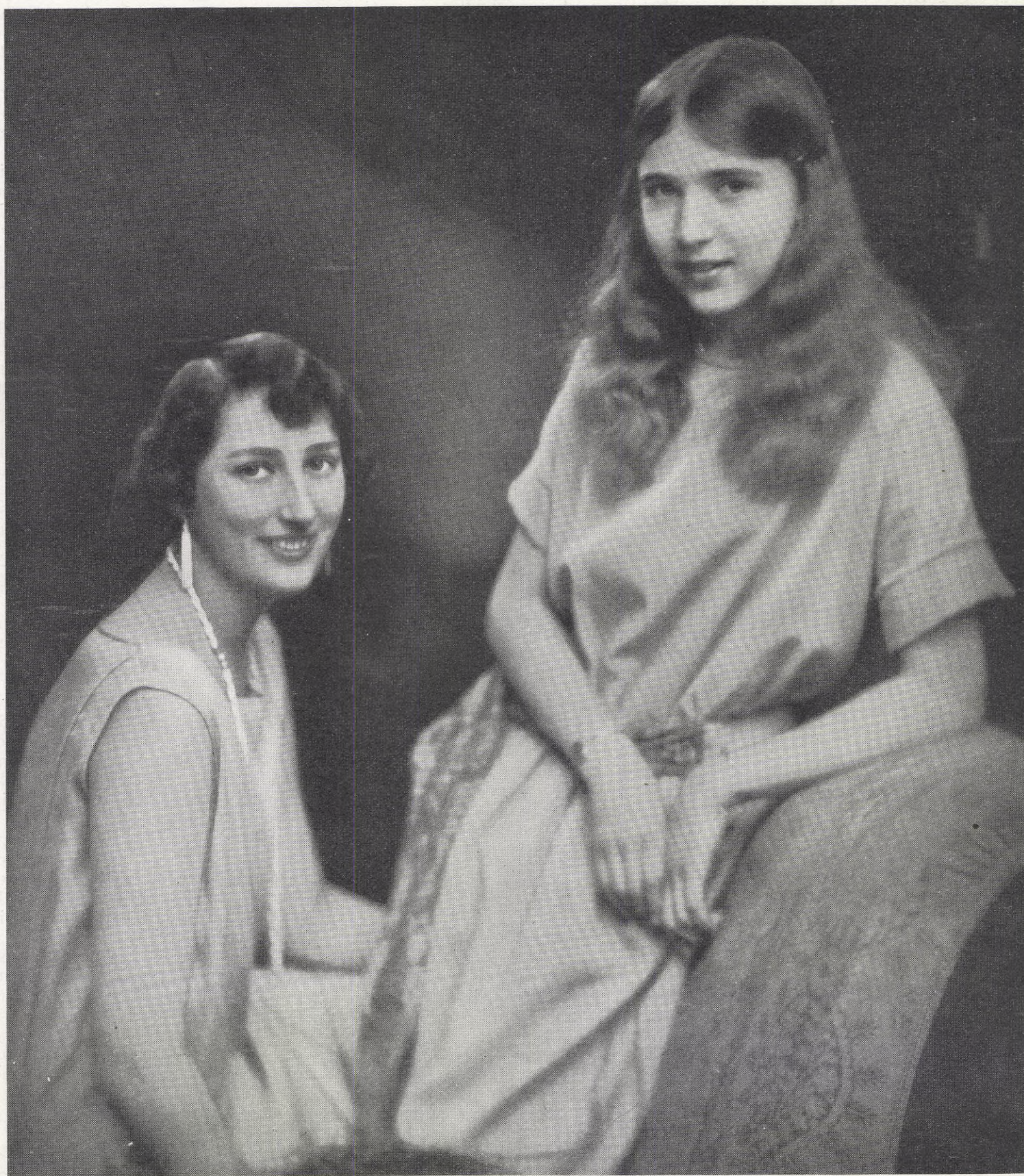
UPPLAGA **A**

N:o **15**

DEN 13 APRIL 1924

PRIS 35 ÖRE

REDAKTÖR:
EBBA THEORIN

**Prinsessorna Märta och
Ingrid,**

som nyligen på samma dag, 28
mars passerade en milstolpe:
den äldre blev 23, den yngre
14 år. Ateljé Jæger.

NOBELPRISTAGAREN FRÅN DEN GRÖNA ÖN

YEATS' DRAMER I SVENSK ÖVERSÄTTNING, ANMÄLDA AV TOR HEDBERG.

AV DEN SENASTE NOBELPRISTAGARENS dramatiska diktning föreligger nu ett urval i svensk översättning, två volymer på P. A. Norstedts & Söners förlag. Den första volymen: »Irländska dramer» utkom ungefär samtidigt med Nobelfesten i slutet av förra året; den senare: »Enhörningen från stjärnorna» har utsänts i dagarne. Till samman innehålla de sju smärre dramer, som giva en ganska fyllig och uttömmande bild av den irländska skaldens dramatik.

Denna är utpräglad nationell, så väl till ämnesvalet som till sin andliga habitus: en egendomlig blandning av realism och fantastik, ofta utmynnande i den gröna öns upproriska patos. Denna fantastiska realism återfinns i snart sagt all irländsk dramatik, i Synges makabra humor lika väl som i Shaws paradoxala satir, men den har hos Yeats fått en helt personlig utformning, som kanske allra bäst kan studeras i hans på Dramatiska teatern uppförda: Cathleen, Houlihans dotter.

Anslaget är helt realistiskt: en skildring av irländskt bondeliv med dess små materiella omsorger och bestyr, dock något lyfta över den gråa vardagen genom perspektivet mot en förestående viktig händelse, här äldste sonens bröllop. Så träder sagan, mystiken plötsligt in i dramat, men så väl förklädd att ingen först märker den; Cathleen är en helt vanlig tiggargumma från landsvägen, och det är först när hon talat en stund, som en dold undermening i hennes ord gör sig förnimbar, oroar, fångslar, griper och slutar med att bli en allt annat överdövande maning, det stora, fosterländska stridsropet. Hon går, man hör henne sjunga utanför scenen, och då först, osynlig för publiken, sker metamorfosen; tiggarkaringen förvandlas till en ung flicka med en drottningens gång och sonen, Michael, störtar ut för att fira sitt bröllop med döden. Den konst, varmed den ringa vardagligheten genom sagan och symbolen lyftes upp i en högre verklighet är i sin enkelhet stor och gripande och avslöjar det väsentliga i Yeats diktergenius.

»Enhörningen från stjärnorna» rör sig, inom något vidare ram, med liknande motiv och nästan identiskt samma behandling. En ung vagnmakare, Martin Hearne, är sysselsatt med att förfärdiga en gyllene vagn, bland vars ornament ingår ett lejon och en enhörning. Tanken därpå har ingivits honom av en dröm, men det praktfulla verket har väckt uppmärksamhet och han har fått i uppdrag att göra den färdig till konung Georgs förestående besök i Dublin. Han är en smula besynnerlig, faller stundom i en dödsliknande sömn, då själen frigör sig från kroppen och ser de himmelska tingen. Dramat begynner med att han väckes ur en sådan sömn: han red med en skara av ryttare på vita hästar bland vetefält och vingårdar i himmelens ängder, så förvandlades hästarna till enhörningar, och de började trampa ner druvorna, vetet, allt omkring sig. Så, plötsligt blir allt tyst och stilla, i en sällsam

skälkning väntar allt på en befallning. Han tror sig höra den, men utan att ha kunnat tyda den återkallas han till livet av en gammal prästs böner.

Hur han sedan söker tolka och lyda denna gudomliga befallning, hur dess religiösa innebörd om världsfrälsningen av honom själv och hans omgivning missförstås och förvränges, blir till en rusets frigörelse, en förstörelselustans orgie, ett uppflammande av den i folksjälen ständigt pyrande upprorslågan, därom handlar dramats tre akter. Tills han slutligen, av folket hyllad som frihetshjälte, inför döden förstår sydens innebörd: att allt är strid, i himlen som på jorden, att striden är glädjen och att den slutar först med alltets tillintetgörande.

Detta drama är icke så helt, så fläckfritt som det föregående, men det är rikare. Den olärde hjälten talar stundom alltför tydligt med Yeats egen litterära tunga, men hans ekstatiska hänförelse tolkas på ett gripande sätt, och den skara av hedervärda borgare, vagabonder, tiggare och skälmar, som bli hans yrande viljas verktyg, äro skildrade med en levande fantasi, som rymmer både humor och tragik.

Det finns säkerligen något av en vagabondnatur hos diktaren själv, som gör dessa landsvägens riddare, skälmar och uslingar så kära och förtrogna för honom. De förekomma i nästan alla hans dramer, stundom spelande en ledsagande och förklarande roll som det grekiska dramats kör, stundom upphöjda till protagonister. Det är den gamla skälmromanen, som i dramats gestalt lever upp igen på Irlands botten, där den för övrigt synes trivas väl. Vad han i dem förhärligar är, — som alltid — fantasiens makt över verkligheten, även om denna makt tar sig ett rent burleskt uttryck, blir en konst att förvända synen, bedraga och gäcka. »Soppkitteln» är sålunda intet annat än historien om ett lyckat skälmstycke och i »Drottningen» (The Player Queen) ger han en brokig, groteskt fantastisk bild av medeltida folkliv, där vidskepelse, övertro och mystisk visdom äro blandade med varandra och gränserna mellan gyckelspel och verklighet oupphörligt utplånas. Även här spökar enhörningen och anar man en symbolisk mening under det hela, som dock icke är lätt att tyda. Måhända har i den förlupne sångaren Septimus velat ge en humoristisk mångbild av sig själv och roat sig med att slå sönder sin spiritistiska visdom i dunkla eller meningslösa skärvor som t. ex. följande:

»Jag skall tala om för dig den stora hemligheten, som blev uppenbar för mig vid den andra klunken ur buteljen. Människan är intet, förrän hon blir förenad med en symbol. Nu är Enhörningen både en symbol och djur, därför kan endast han vara den nye Adam. När vi har räddat allt, ska vi draga till Afrikas högplatåer och söka efter Enhörningens stall och sjunga en bröllopsång. Jag skall stå inför det fruktansvärda blå ögat.»

I detta den berusades sammelsurium har han dock inlagt sin egen litterära trosbekännelse:

»Människan är intet förrän hon blir förenad med en symbol.»

Det är dock tyvärr sällan föreningen blir så fast och innerlig, så levande uttrycksfull som i Cathleen, Houlihans dotter.

Av de tre återstående dramerna ger »Timglaset» en vackrare och djupsinnigare tolkning än man vanligen finner av det gamla temat: En förnekares omvändelse inför döden, under det att de båda andra »På Bailes strand» och »De mörka vattnen» äro moderna och personliga omdiktningar av gamla gaeliska sagomotiv. Det är något av den antika ödestragiken i sagan om Cuchulain, den bångstyryge och sorglöse hjälten, avlad av en falk och en jordisk kvinna, som i envig dödar sin egen, okände son, och sedan själv finner döden i vågorna, och sagans vilda, urtida stämning susar genom stroforna och fyller scenerna med bilder av barbarisk skönhet. I »De mörka vattnen» skildras, i ofta svårfattliga symboler, hur sången har makt att förtrolla människornas sinnen och vinna all världens härlighet, men även hur den försakar allt, själv förhäxad av fantomer och drömmar bortom tid och rum. Här som annorstädes finner man en återklang av eller en samklang med den Mæterlinckska litterära mystiken.

Om det Yeatska dramat gäller helt och obegränsat hans egen ovan citerade trosats att människan är intet om icke förenad med en symbol. Där ligger dess ideella styrka och dess svaghet som dramatisk livsskildring.

*

Sedan detta skrivits har jag just mottagit ännu en översättning av ett av Yeats små dramer, även denna utgiven på Norstedtska förlaget. Den heter »Längtans land» (The land of hearts desire) och är översatt av Karl Asplund. Det är ett av diktarens allra mest förtjusande verk, helt och fullgånget, fast det synes lekt fram av en vacker höstkvalles fantasi. I en krets av gammalt, trött och vist folk, vid sidan av sin unga, kraftiga man sitter en ung, nygift kvinna, och hennes oroliga längtan drages mot älvlandet, som månlyset trollar fram mellan de fjärran trädstammarna. Och under sällsamma varsel nalkas denna trollvärld, träder slutligen i en älvflickas skepnad in genom dörren, fångslar alla dem där inne med sitt barnsliga väsen, tills hon slutligen ger sig tillkänna och lockar den döende unga kvinnans själ med sig i sagovärlden. Det är allt, men det ges i kvintessens, i en sällsynt klar och ren form Yeats största egenskaper, främst hans förmåga av poetiskt åskådliggörande.

Tor Hedberg

Äkta Spets- & Sidendépôt

STUREGATAN 611

Tel. 77486

Norr 19700

Nyheter i Knypplingar

i konstnärliga mönster, Irländska, Filetspetsar, motiv och nät.
Silke, enfärgat och brokigt.

Billiga priser, rikt urval.

SKISSER FRÅN KONTINENTEN

II. D E T S O L I G A N I Z Z A.

LÄNGST IN I DEN VILDA BUKTEN ligger staden. Utanför häver sig Medelhavet blått och obrutet, skiftande och speglade. Innanför torna Alpernas väldiga massiv där snön lyser kritvit på topparna och dalarna rynka sig uppåt för att snart försvinna bland de lägre bergens kulisser. De stå där, jättarna, som dörrvaktare till ett klimatologiskt Eden, avvisande varje näsvis nordlig vind som försöker tränga sig på, oegennyttigt samlande allt regn och all rå fuktighet kring sina egna skalliga hjässor. Först när solen smält det frusna vattnet släppa de ner det i dalarna, där bäckarna sedan föra det vidare mot havet.

Lyckliga land med din evigt tempererade sommar! Där vajar palmerna året om, där blommar mimosan, där dofta rosorna och där lysa nejlikorna i regnbågens alla färger. Man måste fara långt, långt söderut, till Neapels eller Siciliens breddgrad, för att finna motsvarighet. Människorna bli glada och lata, sorglösa och vänliga. Solen lyser lika varm från den ena dagen till den andra — det är bara att sätta sig i gasset och njuta — varför då arbeta? Åjo, mödan finns nog också i de skummar kvarteren dit främlingen så sällan kommer. Men även där saknas den arbetsintensitet vi äro vana vid under kyligare luftstreck. Den är helt enkelt onödig här nere, ty man reder sig gott ändå. Kampen för tillvaron har mildrats av solsken och klimat.

Men det var om det mondäna Nizza här skulle talas, icke om dem som träla för brödfödan. De få kanske sin skizz en annan gång.

Koncentratet av allt vad staden har att uppvisa i främlingsväg får man se en vacker förmiddag på den breda strandpromenaden. Vilket myller, vilket vimmel av brokiga dräkter, färgglada parasoller, häpnadsväckande hattar och fladdrande slöjor! Alla nationaliteter äro representerade, t. o. m. den tyska, som i år för första gången efter kriget i större utsträckning vågar sticka upp huvudet bland sina gamla fiender. Här kommer en svassande parisiska i modets nyaste uppfinning, lätt stödd mot kavaljerrens arm. Kinderna äro två omsorgsfullt utförda pastellmålningar, munnen har förvandlats till en bjärt lysande karmosinröd fläck, håret glänser i samma färg som

Prins Wilhelm fortsätter här sina briljanta reseskisser från kontinenten. "Jag är soldyrkare ända in i hjärterötterna", bekänner den furstlige författaren — också stråla dessa hans skildringar från solens lyckliga nejder av livsglädje och skönhetslust, samtidigt som han skarpt kritiserar dagsländelivet där nere.

våra hederliga kopparkastruller hemma på kökshyllan när de skurats till söndagen. Endast ett tunt fodral av ljusgult siden döljer de något yppiga formerna, som man utan svårighet kan konstruera fram under

"Där vajar palmerna året om."

klänningsveckan. Hon nickar nedlåtande åt några bekanta och tar det för den naturligaste sak i världen att herrarna vända sig om och se efter henne med en beundrande anmärkning på läpparna. Där går en annan kvinna, tjock och pussig, i lågklackade skor och med en stor svart väska dinglande på armen. Dräkten är tarvlig, parasollet förefaller slitet, i halslinningen skymtar några pärlor stora som hasselnötter. Så bruka de rika amerikanskorna av medelklassen se ut. De ha råd att spela bort några hundra tusen francs men det faller dem aldrig in att offra tio centimes på sin yttre habitus, lika litet som att ta ett rum åt solsidan som kostar 20 francs mer än det kalla kyffe åt norr, som de bebo av idel sparsamhetsskäl. Arma fjollor, vad ha de för glädje av sina millioner? Här kommer en gammal gråhårig herre i rullstol, som skjutes av en ung flicka med mörkt hår och trånande ögon. Han är kanske en bankir från den högsta finansen som levat livet för fort och nu får sona sina ungdomssynder; eller en stackars krympling som aldrig vetat vad det vill

säga att stå på egna ben. Där springer en underlig figur i bara ben, kortklippt hår och vit guldkantad toga över axlarna. Är det en man eller kvinna? Eller kanske något mitt emellan? Nej, hon räknas verkligen till genus femininum, det märker man nu på det tjocka håret och de spensliga anklarna. Hon tillhör en sekt, som trampar i Isadora Duncans stora fotspar, läser upanishaderna, sover på bara marken, smakar aldrig kött och går hellre plastiskt skönt på händerna än vardagligt fult på fötterna. En fanatisk glöd lyser ur de djupt liggande ögonen; hon halvspringar sin väg fram, fullkomligt oberörd av alla nyfikna blickar, i tankarna redan levande livet bortom gott och ont. Här komma tre muntra engelskor arm i arm med brokiga jumpers, korta kjolar och raketter i de seniga händerna. Ansiktena äro solbrända, de bara armarna bruna som pepparkakor, gestalterna lysa av hälsa och friskt idrottsliv. De ha kommit till Rivieran för att spela sin tennis och ge blankt katten i allting annat. Där sprätta några franska officere i silversmidda uniformer och skinande damasker, monokel i ögat och fint behandskade händer. De granska minutiöst

varje mötande dam, göra sina anmärkningar och tända likgiltigt en ny caporal. Så kommer den osminkade lasten själv, högst sminkad och påbättrad och i full krigsmålning, med nattsvarta ögonhår och en blick, som söker efter ett offer att uppsluka. I violett sidenband leder hon en liten mops av obestämd härkomst, som tydligen gäve allt i världen för att komma loss och leka med några andra av sitt släkte ett stycke därifrån; eller åtminstone få stanna ett ögonblick vid ett träd, som luktar bättre än de andra. Men pyret är svagt. Matmor vill vidare och det är bara att följa med på den eviga jakten efter ögonkast och gunst. Bakom paret knogar en gumma med en väldig tvättkorg på huvudet. Hon är en sympatisk representant för arbetet, som eljest brukar vara bannlyst från denna delen av staden. Litet skygg men ändå med den värdighet, som pliktuppfyllelsen skänker, ser hon en smula bortkommen ut i vimlet av flärd och fåfänga. Hon får alla mina goda önskningar med på vägen.

Ja, detta är blott en liten provkarta på

H. E. EKSTRÖMS JÄSTMJÖL

SELMA LAGERLÖF OCH FINNARNA

PERSONERNA I GÖSTA BERLINGS SAGA ÄRO TVÄTTÄKTA VÄRMLÄNNINGAR!

»HA VÄRMLANDSFINNARNA GIVIT stoff åt eller inspirerat Selma Lagerlöf till Gösta Berlings saga?»

En notis med ovanstående rubrik har de senaste dagarna gått genom finsk och skandinavisk press. Den betecknas som intressant och ny och mot det senare torde väl knappast vara lönt att protestera. Historien tål emellertid att synas lite närmare i sömmarna och vad det där »inspirerandet» beträffar torde det vara oss värmlänningar förunnat att säga ett ord i denna »intressanta» sak.

Ända fram till 1840—50-talet voro värmlandsfinnarna så gott som fullkomligt isolerade i sina skogar norr om Fryken. Före Gottlunds framträdande 1823 voro de helt lämnade åt sig själva och då denne, som fått hedersnamnet »Finnskogarnas apostel» sökte framföra finsocknarnas krav gentemot svenskbygdens folk väckte det stor förvåning, att en sådan mängd finnar voro bosatta i Fryksdalen. Till och med kontraktsprosten Jonas Frykstedt, fader till Calle Frykstedt, förebilden till Gösta Berling, yttrade i riksdagen då finnarnas krav var före, att han inte alls kände till hur dessa finnar hade det. Och så sent som under biskop Rundgrens tid var vetskapen om värmlandsfinnarna ytterst bristfällig. »Finnadeln» var ett folk för sig och hade ytterst litet med svenskbygden att göra. Det är först i senare tid de båda folken kommit närmare varandra.

Att Bellman egentligen var tysk påstods en gång av en annekteringslysten medborgare i Das grosse Vaterland. Något i samma stil uppleva vi nu i dagarna då en finne framkastar påståendet att Selma Lagerlöfs diktning haft finsk inspiration. Författarinnan bemöter själv här nedan dessa frankt gjorda antaganden.

Ernst Lampen anför som stöd för sin teori historien om Emanuel Branzell som var präst i finnbygden och efter sina nederlag där blivit Gösta Berling. Men nu har doktor Lagerlöf uttryckligen för denna tidnings medarbetare sagt ifrån att Emanuel Branzell icke stått modell till den avsatte prästen. Författarinnan hade inte ens hört talas om honom förrän långt efter sedan Sagan kom till. Så litet kände man på svenskbygden till vad som tilldrog sig i finnbygden. Muren mellan de båda folken var alltför stor för att kunna genombrytas vid 1800-talets mitt.

Den enda historien av finskt ursprung i Gösta Berlings saga är den om skatorna och grevinnan Dohna. Men med värmlänningarnas fallenhet för mystik är det inte underligt, att liknande historier berättas både i bondgårdarna och herrgårdarna. I detta sammanhang kan nämnas att det finnes en värmlandsfinne ännu på Mårbacka,

men denne har icke på minsta sätt inspirerat författarinnan.

Sagens övriga figurer äro tvättäkta värmlänningar. Ingen av personerna har något av den finska mystiken över sig, spöken och slikt höra hemma på herrgårdarna och ha icke haft sin tillvaro i vare sig rökstuga eller pörte.

När Lampen drar jämförelse mellan Kalevala och Lagerlöf, varför då icke också mellan Kalevala och Fröding eller Kalevala och Havamal. Rägglar och paschaser ha levt på fryksdalingarnas och de övriga värmlänningarnas läppar långt innan Emanuel Branzell i Finnskoga kapellförsamling eller grevinnan Dohna på Borg fick trollskott.

Vad vidare Lampens teori om sambandet mellan savolaksfinnarnas och värmlandsdiktarnes fabuleringskonst beträffar, är denna lika ny som överraskande både för dem som känna Värmlandsfinnarna och (vilket jag alldeles säkert vet) för doktor Lagerlöf själv. Signaturen har långa tider vistats bland de mycket högt stående och intelligenta värmlandsfinnarna och kanske mer än någon annan fått lyssna till deras sägner och historier. Deras sätt att berätta är ett och värmlänningarnas ett annat. Deras historier ha en helt annan färg än svenskbygdens. Visserligen gå många i ljusa färger men då kan man vara viss om att berättelsen är av svensk-finsk blandning.

FRYKSDALSPOJKEN.

vad Promenade des Anglais har för sevärt. Lagg därtill tidningsförsäljare, musikanter som fila den sista slagdängan, flickor med violbuketter som kosta några sous och vilt gestikulerande herrar, som bjuda ut färgade glasögon och prismakikare (vad man skall med dem att göra här i trängseln har jag aldrig förstått) så får man en ögonblicksbild av den värld och halvvard, som roar sig här nere. Det är som om någon öppnat dörren till en mänsklig Noaks ark efter att först ha skakat om innehållet ordentligt. Och på den asfalterade gatan bredvid, som löper utefter millionhotellens smaklösa fasader, rullar en jämn ström av bilar: röda, gröna, gula och grå, öppna och täckta, korta och långa, ljudlösa och puttrande som de värsta flygmaskinsmotorer. Vid ratten sitta korrekt livréklädda chaufförer; eller också är det någon pudrad skönhets som fått för sig, att hon tar sig särskilt fördelaktig ut i kokett flyghjälm och befransade handskar bakom vindrutan. Då för polisen gärna handen till mössan med en elegant självmedveten rörelse och glömmer att anteckna den högt uppdrivna farten, som med några tiotal km. överstiger den tillåtna. Ty fransmännen äro i varje fall världens ridderligaste folk.

Och vad gör nu hela denna ström av människor, som tycks ha drivit samman här från världens alla hörn? Ingenting. Jo, förlåt, — tvärt om — de ha ju i själva verket ofantligt mycket att beställa. Först är det den sena morgonpromenaden,

då sista slöjan i beige och lila skall förevisas. Så lunch, som vad rätterna angår lika gärna kunde vara middag. Sedan utfärd i bil eller några timmars häng på tennisplanen för att se den gudomliga Suzanne spela — idolen, som regerar i sportvärlden liksom förr Juno i Olympen. Att hon skulle kunna förlora en tävling faller ingen människa in. Men skall hon vinna med en backhand eller forehand eller kanske med en smash? Och skall hon uppträda i smultronröd eller violblå jumper när hon daskar på sitt offer i finalen? Ja, det är en mycket viktig fråga. »Den dag hon blir slagen», sade mig en tennisentusiast på fullt allvar, »får världen äntligen något häpnadsväckande att tala om». Arma människa. Hur måste inte utsikten att genom ett nederlag frambringe en världshistorisk tilldragelse tynga på ett ungt sinne! — Knappt har man kommit hem förrän det är tid att kläda om sig till någon tebjudning — inte kan man gå dit i samma tarvliga klänning som man hade på sportplatsen — och där spelas det kort eller dansas. Så tillbaka igen. En halv timmes vila, på med middagsstassen och upp i bilen, som rullar med snälltågsfart den krokiga vägen till Monte Carlo, Cannes eller någon annan lyxplats på kusten. Det finns många att välja på. Sedan middag, spel eller dans och sist supé på något nattcafé. Ja, nog är dagen upptagen. Man har faktiskt så mycket att göra att man inte hinner med något alls.

O, du lättfärdiga dagsländeliv! Du är grann som såpbubblan på ytan och lika tom som den invändigt. Tiden rinner dig ur händerna, du dödar den med berätt mod. Du arbetar som en slav men gör ändå ingenting, du söker det konstlade nöjet men glömmer att människan har andra uppgifter, andra plikter att fylla. Du tror att penningen, börden, ögonkastet regera världen men förbiser hjärtats adel och andens riddersmän, som föra mänskligheten framåt. Du lägger dig trött på din sidenkudde och somnar med en veronatablett mellan rosenröda läppar. Men den tillfredsställelse, som kommer av en genomkämpad arbetsdag, av skapandets glädje eller den behårda viljans seger över motståndet, får du aldrig känna.

Jag beundrar det frejdiga mod, med vilket du kastar Guds dyrbaraste gåva, tiden, på sophögen. Mig fattas kurage därtill. Men gärna bor jag här nere i någon stilla vrå där milda fläktar svepa och mimosan doftar. Ty jag är soldyrkare ända in i hjärterötterna. Och sedan arbetet fått sitt får flärden gärna vad som blir över. Det brukar inte vara mycket.

Clawes

FOTOGRAFERA MED EN KODAK OCH KODAK FILM

OBS! NAMNET - EASTMAN KODAK COMP. - PÅ KODAK KAMEROR OCH FILM
ALLA FOTOGRAFISKA ARTIKLAR, FRAMKÄLLNING OCH KOPIERING SÅST GENOM

HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-B. GÖTEBORG · MALMÖ · STOCKHOLM

SMÖRGÅSBORDET PÅ ERÖVRINGSTÅG

L O N D O N B R E V T I L L I D U N .

VÄREN KOM, OM ÄN EN SMULA kall, till slut. En månad försenad. Det var »Crocus-söndag». Den engelska vanan att uppkalla vår- och tidiga sommarsöndagar efter de blommor som enligt naturens välbetänkta ordning behaga titta fram är något att taga efter. Alltnog, förhaxade av namnet hastade massor av ännu vinterklädda människor sin väg fram på busstaken ut till Kew Gardens för att självständigt övertyga sig om riktigheten av solskenet, crocusen och våratmosfären. Vintern har varit den fruktansvärdaste London upplevt på länge. Så mycket snöslask har knappast förekommit sedan Dickens' tid. Solen har varit bannlyst. Spleen har härjat i en lömskare utsträckning än någonsin i en fransk roman om Mr Philius Fogg's ättlingar. Jag medger, att vintern verkat även på mitt tålmodiga sinne som en sammansvärjning mot tillvarons behag. Det är icke blott solens försvinnande som åstadkommit mörker. Kvinnan har samtidigt passat på att försvinna. Färglöshet har varit modeparoll. Svart har varit favoritbegreppet. En svartklädd kvinna under en sollös, grådaskig himmel på en mörkslaskig gata — det är den gångna Londovintern i en blixtnabb croquis. Nu har icke blott crocusen stuckit upp sin menlösa men solida och färgstarka krona. Sensationen har åtföljts av fantastiska färgexplosioner i modisthusens skyltfönster. Det tycks vara kvinnans avsikt att åter uppsöka färgen. Må det vara solens avsikt att stanna en tid över Hyde Park!

Londongatans färgspel.

Färg hör till Londongatan. Det dis som alltid, om än osynligt, dröjer i atmosfären förvandlar här vad som i Stockholms torrklara luft skulle bli en hård och bullrande färgtrumvirvel till en mild liten färgsymfoni. De solfattiga vintrarna ha uppammat en förtärande lidelse för färg i engelska sinnen. De vildaste orgierna i färgval utspelas i regel fram i maj utanför teateringångarna, då säsongen med sina ljusa kvällar nyss brutit in. Eldröda teaterkragar med ärggröna foder på rödhåriga damer i ägg-gula aftontoaletter — Albions son stirrar häpen och betagen på sitt hjärtas utkorade. »After all» — färg är liv, svart är död. Det ligger fest i Londongatans färgspel. De röda bussarna och de nytillkomna konkurrerande omnibusföretagens gröna, gredelina, blå, gula, randiga, rutiga och mångkolorerade s. k. piratbussar draga förbi som glada fanfarer. Postens röda pelare stå vakt i gathörnen. Till och med fattighusbubbarna stråla i röda uniformrockar. Messenger-boys i regnbågens alla kulörer med sina sneda caps; en och annan ståtlig mail-coach med söta tärnor på högsta bocken just under den festligt välpolerade mässingstrumpeten; och

mitt i allt detta — livets och tillvarons väktare, den barskt älskvärda »Bobby'n», som sig bör i svart! Det är London. London en solig vårdag! Hur fort man glömmer! »Säsongen» knacker på dörren. Och hela den ledsamma vintern är som om den aldrig funnits.

Spisbrödets triumf.

Jag tittade in i dag på Haymarket Stores det välbekanta speceri- och viktualiemagasinet snett emot Piccadilly Tube Station. Haymarket Stores ligger ungefär vägg i vägg med The Swedish Tourist Agency, som nu, får man hoppas, under generaldirektör Granholms hägn går en ny aera till mötes. Är det närheten till turistbyrån som smittat Haymarket Stores med svenskhet? Hela det svenska London vallfärdar

förvekligade kontinentens blaskiga och enformiga s. k. hors d'œuvres. Vi äro ett folk av uppfinnare och smörgåsbordet är det mest strålande vittnesbördet. Det har en annan attraktion. Många av smörgåsbordets anrättningar låna sig förträffligt till industrialisering. Konservburken spar husmodern besvär, vilket är en sak av betydelse i ett land med så svår- och tungskötta bostäder som England. Det kan hända, att en vacker dag fabrikör Svensson måste fara till London för att få återuppliva sin ungdoms sensation av ett äkta smörgåsbord. Svindlande tanke! Men skola engelsmännen ett kvartssekel senare tacka oss? Det svenska smörgåsbordet har den lömska nackdelen att det trugar till brödkonsumtion i en överdriven skala och överflödig fettbildning. Skall framtidens engelsman med skumpande kindpåsar och svällande nackvalkar — O, lord Cecil! — någonsin kunna förlåta oss?

Mah-Jongg på reträtt.

Jag hör, att Mah-Jongg är på reträtt. För ett par månader sedan växte Mah-Jongg-klubbar upp mer eller mindre med svampfart. En det kulturella modets prästinna, den intelligenta (jag lånar en tidningskliché) skådespelerskan Miss Thorndike gick i spetsen som beskyddarinna i sina kretsar, d. v. s. i författarnas, journalisternas och teaterfolkets närgränsande världar. Mah-Jongg med sina uråldriga och kinesisk romantik doftande termer lyfta upp kvällsförströelsen på ett poetiskt plan. Vindar och drakar klingade så mycket bättre än klöver och spader. För sex à åtta veckor sedan fick Mah-Jongg första knäcken. Ett smygande rykte förtalte, att ett oåtkomligt orientalistiskt gift häftade vid de pittoreska pjäserna och att många träget värda-

de kvinnohänder hade börjat täras av utslag och andra fulheter. Man började bokstavligen draga in tentaklarna. Steg för steg har Mah-Jongg fallit i efterfrågan i butikerna. Är detta Tutankhamen i en ny uppbenarelseform? Var det smygande orientalistiska giftet en hälsning från en gammal kinesisk spelhusvärd som oblikt såg sin uppfinning exploateras av den vita främlingen? Han tycks i alla händelser få sin vilja fram, om Mah-Jongg's försvinnande från England — och kanske Europa — är hans vilja. Skall det gå med Mah-Jongg som med Diabolo eller Ping-Pong, vulgära tidsfördriv som försvunnit lika fort som de kommit? Bridgen triumferar evig.

Portland Club och svenska folket.

Apropos det, kan en undran tillåtas om man i Sverige ägnat den allra minsta lilla uppmärksamhet åt Portland Club's nya bridgelagar? Ser man alltjämt lika obesvärat på bortlagda tricks? De nya lagarna föreskriva 50 poängs straff för den som

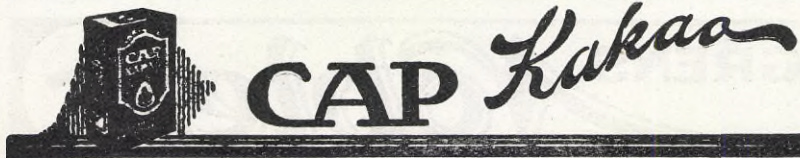

På en utsällning i London nyligen visades bland andra sevärheter »Drottningens dockhus», ett förtjusande miniatyrpalats. Till mönstret hade tagits engelska kungaparets hem och på vår bild ses den trogna kopian av drottningens bibliotek. Skalan är en tum = en fot.

numera dit. I ett varmt hörn innanför dörren reser sig ett sannskyldigt svenskt monument, ett berg av spis- och knäckebrödspaket. Bitrådet som räckte mig över disken ett smakprov av detta nya och glädjande bevis på företagsamhet — om svensk eller engelsk vet jag icke — talade med leende förvåning om det svenska spisbrödets mystiska segertåg. »Vi tycks», sade hon, »vara ensamma om den här artikeln. Från morgon till kväll strömmar folk hit. Nyheten om Haymarkets Stores' hårda bröd broadcast'as på bjudningarna och så kommer man sättande.» Hon hade icke tid att tala länge. Nya kunder anmälde sig. Svenska smörgåsbordsdelikatesser kunna nu köpas hos Selfridges. Håller smörgåsbordet på att i smyg erövra London? Det är en förvånande kulinarisk uppfinning, som engelsmän på Sverigebesök lätt nog falla till föga för. Jag förmodar, att ingen expert på mat på allvar bestrider den överlägsenheten i variation, som utmärker vårt fosterländska smörgåsbord i jämförelse med den

lämnar ingen biffensats, är mycket god, dessutom dryg och billig.

»K

DEN GÅNGEN VI "GINGO FRAM"...

Poesi och prosa kring en av livets stora händelser.

Dessa tre "läsflickor" för en fyrtio år sedan — nu alla kända och verksamma damer — se i sin tidstypiska frisyr och dräkt kanske ännu mer intagande ut än nutida konfirmander. De äro, från vänster räknat, friherrinnan Annie Åkerhielm, fru Sigrid Elmblad och fru Beda Hall-

berg. Här nedan avslöja de i små intressanta minnen hur en gången tids "läsflickor" kände och tänkte. Det kan vara så mycket roligare att ta del därav som just nu i dagarna en ny årsklass flickor och gossar såsom nykonfirmerade gå ut i världen.

Friherrinnan Annie Åkerhielm ger en roande framställning av hur prosan lätt kan omedvetet blandas i poesien, när man är i den brådmogna åldern.

I mitten av januari 1885 började jag vid nyss fyllda femton år min konfirmationsläsning för prosten i Malmö St. Petri församling J. A. Olin. Det var mycket olika omdömen om honom i staden. Hans församlingsbor voro i allmänhet fästade vid vänder på ett gammalt trick och föreskriften tillämpas med en lydnad och underkastelse som i dessa laglöshetens tider bör te sig som ett glädjande utslag av gammaldags dygd och hälsas med ödmjuk hänförelse av alla som eljest se mörkt på den civiliserade världens framtid. Detta är eller bör tjäna som ett utmärkt föredöme för landsmän och landsmaninnor som med barbarisk nonchalans bläddra i förverkade kort. Jag har hört slängda engelska bridge-spelare förklara, att svenskar i allmänhet synas visa ett utpräglat sinne för bridgens ädla konst. Jag antar, att vi som engelsmännen äro en nation av borna kortoxar och — på de yttersta av dessa dagar — ja, vad skall man kalla de kortbitna damerna? Men vi ha icke engelsmännens aktning för speldisciplin. Engelsmannen tar, här någon med sanning sagt, sina spel och lekar med upphöjt allvar men livets verklighet lätt och lekande. Det ligger icke så litet av förklaring till engelsk karaktär i det filosofiska perspektiv som detta epigram avslöjar. Personligen föredrar jag den engelska attityden i bridge framför den svenska. Ett spel förlorar sin kvintessens och reduceras till absolut meningslöshet, om det berövas den spänning som respekten för reglerna garanterar. Hur många finesser måste icke gå förlorade vid ett spelbord, där gluttande i bortlagda tricks slött tolereras! Skulle det vara ur vägen, att vi som ha en akademi för litteraturen, en för konsten, en eller många andra för sporten, där obönhörliga lagar dikteras, också skaffade oss en bridgeakademi? I England har man ingen litteraturakademi men väl en bridge-dito. Varför låta ett instrument till oskyldig förströelse som Världsmakten Bridge förfuskas genom brist på kontroll? Upp, resen Eder, gå ut till Lilljans under fanor och standar, I alla födda bridge-mästare, herr Marcus Wallenberg, herr Kvarnzellius, herr Torsten Nothin och allt vad I heten! Lagen att det blir ordning i det svenska samhället även efter middagen!

KORAX.

honom; han var vänlig, godhjärtad och human, han tog sig synnerligen väl ut, ja ståtlig, huru liten han var till växten; han förde sig med oefterhärmlig prästerlig värdighet, bar sitt huvud med de fina regelbundna dragen högt, mässade vackert och musikaliskt med en präktig baryton, och hans obestriddliga värtalighet stämmande från den fint bildade prästgeneration, som i förra seklets början och mitt räknade inom sig så många av våra främsta vittra namn. Musikaliskt och poetiskt begåvad, var han en angenäm sällskapsmänniska och en vänfast vän. Men schartauanerna å ena sidan och sekteristerna å den andra avskydde honom såsom ett världens barn.

En dag i början av april kom en av mina kamrater till mig och berättade, att prostens snart skulle fylla sextio år, samt att några av flickorna beslutat sätta i gång en insamling för att fira honom med en present. Jag lämnade min skärv och frågade tillika vari presenten skulle bestå. Hon anförtrodde mig då högtidligt, att hon genom prostens dotter, som också hörde till läskamraterna visste, att prostinnan önskat en — punschkaraff! En alldeles särskild punschkaraff, som fanns i Köpenhamn och kostade femtio kronor — eftersom vi voro omkring nittio flickor borde denna summa rätt lätt kunna åstadkommas. Nå, jag tänkte inte vidare över saken — men när jag sedan omtalade den i familjekretsen, blev det stor indignation. Det gick aldrig i världen an. Jag måste taga hatt och kappa på och springa ut i staden för att få tag på insamlerskan och förmå vederbörande att i stället inköpa en blomstervas eller annat husgeråd av något allvarligare karaktär.

Den dagen fick jag emellertid inte tag på henne, och nästa dag var det för sent. Summan var redan fullteknad, och ombud hade avrest till Köpenhamn för att inköpa karaffen.

Det var alltså ingenting att göra vid saken mer. Men vad jag fick lida för den karaffen hemma! Värst var det när min pappa såde på sitt lakoniska sätt och med sin oföränderligt allvarliga min: »Det går inte an att ni ger honom en tom karaff. Ni får lov att köpa en kanna punsch och fylla på».

När högtidsdagen var inne, rådde mycken spänning, liv och sorl, medan vi vände på prosten. Vi hade dukat riktigt fint. Mitt på katedern tronade punschkaraffen på sin silverbricka; på ena sidan om

den stod ett blommande rosenträd, på andra sidan en kamelia. När prosten kom, stego vi alla upp, nego och gratulerade.

Med sin orubbliga vänlighet och orubbliga värdighet svarade prosten: »Tack, kära barn — så vackert och så snällt!» Varpå han lugnt slog sig ned och förrättade dagens undervisning mitt emellan rosen och kamelian och med punschkaraffen framför sig — visserligen tom.

Men jag har ofta sedan undrat, om det någonsin förr eller senare i hela kristenheten funnits några läs barn som gett sin präst och lärare en punschkaraff som hedersgåva.

Annie Åkerhielm

En näsduk — — —

Författarinnan fru Sigrid Elmblad berättar en näpen liten episod om en borttappad näsduk, som hon inte »vågade» begråta:

Jag hade fått den i nattvardsgåva. En liten bedårande tingest med franskt klosterbroderi i ena hörnet. Jag var hänryckt över den, och jag höll den krampaktigt i mina darrande händer vid konfirmationen.

Darrande! — Jag undrar om en nutidsflicka någonsin känner sinnesrörelse vid den ceremoni som kallas att »gå fram», eller om hon av praktiska skäl betraktar det endast som ett nödvändigt ont. Det är ju för resten inte så nödvändigt för henne att konfirmeras nu mera — hon kan få gifta sig ändå. Det är bara dumt nog svårare att skiljas. En nutidsflicka är så olika flickan i min ungdom. Hon jazzar och sportar. Om hon inte flirtar, är hon en ogenerad kamrat med alla unga män. Hon går redan vid femton år ensam på kondis, teatern eller Cecil med någon spender sam jazzngling. Ett förkläde! — bredvid eller bakom sig, på promenaden, baler och över huvud i sällskapslivet, något så löjligt skulle hon betacka sig för. Och hon har inte redan från tolv års ålder sett sina kjolar förlängas ur anständighetssynpunkt, år efter år. En flicka med långa ben, som hon visade någonting av, klandrades strängt av varje sedesam mor i min ungdom.

Jag hade en god manlig vän i tjugofemårsåldern. Ah, vad han bland vår tids ungdom skulle ha förefallit löjligt moralisk! En gång fick jag ett straffbrev från honom. Jag har alltid varit en smula tankspridd av mig och alltid haft en svaghet för att sitta bekvämt. Således hade jag kommit

Den som vill vara elegant om fötterna, putsar sina skor med

AHLGREN'S *Wobless*

KATTEN SOM FISKADE ÅL

Små katthistorier till Iduns pristävling.

DET ÄR EN LÅNG OCH BROKIG rad fyrbenta barndomsvänner som passera revy när Idun frågar, om någon kan berätta om kloka, trogna och elaka katter, allt efter olika uppfattningar av och om detta lilla behändiga husdjur. I mitt hem hade vi alltid minst två katter och lika många hundar, de behandlades lika och uppförde sig därefter, väluppfostrat som begåvade »individer» anstår, och min uppfattning är, att lades det samma omsorg på en katts uppfostran som på en hunds skulle de gladeligen kunna taga varandra i »tass», vad kloket, trohet och förstånd beträffar.

En hundvalp är inte alls så tålig som man föreställer sig, och jag skulle vilja se den vovve som utan protest låte rulla in sig i en tidning som ett par gamla skor eller hängde som en boa kring sin härskarinnas hals — det förra var en omtyckt lek i min gröna barndom, det senare ett »förevisningsnummer» för att visa vännen Knarks oerhörda anpassningsförmåga. Min hårdhänta lek misslyckades visserligen ibland som t. ex. när den gråa Susy stegrade sig som en ung remont framför en cigarrlåda full av grus och sten eller när jag med stor omsorg dragit en docknattskjorta på den annars så tålige Svarte-Petter. Jag vet ej vem som var mest uppskakad, han under sin vilda flykt över gården eller jag som från ett fönster fick se

Vännen Knark hänger som en boa kring sin härskarinnas hals.

Den första katten i vår tävling, utlyst i förra numret, har redan infunnit sig. Den presenteras här nedan av sin beundrande matte.

den spöklika uppenbarelsen störta bort i nattens mörker!

Våra sista katter, den gule Sören och den svarte Caesar, voro två verkliga prakt-exemplar, tillgivna och sympatiska. De kunde gå med ut på promenad i timmar liksom hundarna och sutto troget väntande om vi gått in i någon gård, och tyckte de att vi blevo för länge, så hände det, att de klevo upp på fönsterbrädan och försökte draga uppmärksamheten till sig.

Ja, detta blev ju inte precis någon särskild berättelse om en katts elakhet eller godhet utan endast ett litet försök till försvar mot dem som, i likhet med mannen i Kiplings kända berättelse, anse det som varje hederlig karls plikt att när han ser en katt kasta sin stövel eller stövelknekt efter den.

Som en lämplig avslutning kan jag tala om en katthistoria som jag hört från tillförlitligt håll.

På en gård i min hemtrakt hade inköpts ål för rökning, och av en eller annan orsak hade huskatten fått en mindre för egen räkning. Dagen efter kom kisse dragande med en stor, levande vattensnok, som han lade framför den inte litet förvånade och förskräckta matmodern. Det är ju inte gott att veta vad hans handling gick ut på, men troligt är, att han tänkte: »en ann' kan vara så go' som en ann', får jag inte mera ål så skaffar jag själv».

ELSA M. WERNER.

att luta mig tillbaka i en länstol och lägga benen ikors. Det var nog ej så farligt. Man hade så långa och så vida kjolar på den tiden att säkerligen inte mer än på sin höjd fotanklarna kunde synas vid en sådan manöver. Men min vän skrev faderligt och förmanande till mig:

»Sitt hur du vill i min närvaro, lilla Siggan, men lägg aldrig benen i kors i någon annan mans åsyn. Du vet ej hur djarva en mans tankar kunna bli, om en ung flicka ej ger noga akt på sitt sätt att föra sig.»

Med vilken vördnad tackade jag ej min vän, och hur sann och ädel fann jag honom ej!

Krampaktigt höll jag som sagt fast den underbara näsduken, där jag stod inför altarrunden, bävande vid tanken på konfirmeringsfrågorna och helgdagen av de löften jag i min femtonåriga ovetenhet skulle avlägga. Mina ögon började tåras. Den gamla kyrkoherdens silvervita huvud blev till en dallrande ljusfläck, och då jag böjde knä vid altarrunden, glömde jag helt och hållet den hopknycklade genomvåta tingensten, den föll och gick förlorad.

Högtidlig till sinnes lämnade jag kyrkan, ovan uppbärande min första släpklänning — jag hade också fått min första klocka, visserligen bara av förgyllt silver, men ändå — också den var ett tecken på fullvuxen värdighet.

Men näsduken var och förblev borta och i den upphöjda stämning jag befann mig i, kämpade jag med blygsel och samvetsqual mot den världsliga frestelsen att sörja förlusten av en näsduk.

SIGRID ELMBLAD.

När d:r Rothlieb var »på modet».

Fru Lina Boström, änka efter statsminister Erik Gustaf Boström, minns mycket väl och mycket gärna sin konfirmerings-tid:

Jag konfirmerades av d:r Rothlieb i tyska församlingen, en liten snäll och rar och originell gubbe, som visst var »på modet», för han brukade ha en massa läsbarn. Vi voro samtidigt 80 stycken flickor som gingo och läste för honom och jag minns, att vi sutto hopträngda i hans lilla trånga matsal och att alla våra kläder lågo huller om buller runt omkring — ty det fanns ingen tambur; sådan var inte just vanligt på den tiden. Vi läste inte mycket katekes; d:r Rothlieb gick mest efter bibeln. Särskilt sträng var han inte. Vi fingo gärna gå bort på dans under den tid vi bereddes till konfirmerationen — det var ju också oskyldiga barnbaler, även om de flesta av oss hade uppsatt hår. På det hela taget voro vi nog barnsligare än nutidens konfirmander fast vi väl sågo vuxnare ut när vi gingo fram i våra långa, högtidligt svarta klänningar — nu är ju allt så kort och vitt och luftigt. Presenter vid konfirmerationen brukades ej som nu. Jag minns bland mina läskamrater Ulla Ribbing, Stefanie Hamilton, (senare grevinna v. Platen) Mathilda Grabow (senare den kända sångerskan) och Eva Kindstrand; Upmark nu som gift. Idel angenäma minnen har jag av allas vårt kamratskap och kan inte påminna mig några »oroligheter» under lästimmarna fast vi sutto 80 stycken halvt på varandra i en trång matsal. Men så var det flickor också — tänk, om det varit pojkar!

En tåreflod — — —

Fru Beda Hallberg, första majblommans stiftarinna, berättar här ett litet minne från sina konfirmeringsdagar:

Härmed i all anspråkslöshet några minnen från år 1885, då jag bland en mängd flickor ur skilda samhällsklasser undervisades för konfirmerationen i Gustavi domkyrkas tornrum. Att vi alla höllo innerligt av vår domprost, det är säkert. Bland kamraterna beundrade jag särskilt Hellen Dickson. Att möta henne ute i staden, att få mottaga hennes leende hälsning, det var något som gjorde en varm om hjärtat. Hon, baron Oscar Dicksons dotter, var alla flickornas ideal, och vi sörjde djupt vid hennes tidiga bortgång.

Konfirmerationen ägde rum den 10 maj. Alla voro vi djupt rörda. Det inträffade något som kom att stanna i mitt minne. En av de förnäma flickorna föll sin mor om halsen inne i kyrkan mitt för allas blickar och brast ut i en tåreflod. Jag ser henne nu för tiden då och då, den ståtliga, blonda damen, och jag kommer därvid alltid att tänka på episoden i kyrkan.

Vid konfirmerationen erhöll man då såväl som nu böcker i gåva. Thomas a Kempis' »Kristi efterföljelse» var den bok som vanligen skänktes till konfirmanderna, jag fick den i vackert band med flera stålstick, och den boken har jag kvar än i dag. Det är helt enkla minnen som kvarleva från konfirmerationen, men jag är tacksam för dem och tacksam ännu mot min avlidne lärare, domprosten Anton Rosell.

BEDA HALLBERG.

Tomtens Bakpulver

s.k. jästmjöl

D E R A S F R U A R

ANNY NADOLNY — TYSKE MINSTERNS MAKA.

NÄR MAN EN SOLIG FÖRMIDDAG träder över tröskeln till den tyske ministerns våning i ministerhotellet vid Hovslagaregatan och i excellensparets »röda salong» välkomnas av husets värdinna, känner man sig strax både hemmastadd och värmd av den naturliga enkelhet och den äkta, fint kvinnliga mjukhet, vilken utstrålar från hennes person och som så väl harmonierar med det hemtrevliga, varma intryck, som förmedlas även av själva miljön. Genom vackra röda sidengardiner, ut över golvet röda mattor spelar den Stockholmska vårsolen. »Denna tavla lärde mig genast att älska Stockholm», säger fru Nadolny och kastar en rentav smeksam blick ut över Norrström, mot slottet, Skeppsbron och söder. »Men låt oss gå in i mitt lilla arbetsrum — där är det ändå gemytligare!» Och därinne berättar hon under otvunget samspråk alla möjliga episoder ur sitt liv och jag lyssnar, nästan med intresset hos ett barn, som lånar sagoberätterskan sitt öra. Ty fru Nadolny har rest vida omkring i världen, »sett tusende hem och lynnen försport» för att tala med Homer.

»Diplomaten är ju en bättre zigenare», — säger hon leende — »ena dagen här, andra dagen där»... och en liten vemodig blick röjer oförtydligt hennes tanke på makens förestående förflyttning som sitt lands representant till Turkiets huvudstad.

Till Stockholm kom herrskapet Nadolny år 1920, som Republiken Tysklands första ministerpar i Sverige, och förvisso var det den gången ingen varken lätt eller tacksam uppgift som väntade dem här. Som bekant dröjde det emellertid inte länge förrän det nya sändebudet och hans älskvärda maka blevo förgrundsfigurer i det Stockholmska sällskapslivet.

Fru Nadolny förtäljer hur familjen dessförinnan, endast med avbrott för mannens vistelse i Persien, Bosnien och Albanien, under hela elva år bott i Berlin. De första två åren av äktenskapet tillbraktes i Petersburg, där mannen den gången var tysk vice-konsul. På själva revolutionsdagen — den röda söndagen 1905 — var det, som den unga makan anlände till dåvarande kejsarstaden vid Neva. Hon möttes också av ett telegram från sin ängslande mor, som helt lakoniskt lød: »Komme sofort zurück!» Från den tidens Ryssland bevarar hon emellertid allttjämt de bästa minnen: ryssarna voro godmodiga, storartat gästfria och hjärtliga människor. Som den goda husmor hon själv är minns hon gärna sitt ryska tjänstefolks duktighet och pålitlighet. På tal därom berättar hon, hur hennes order åtlöydes, att om någon gång ofärd vore å färde och hon eller mannen ej yore hemma, så skulle deras lilla gosse först och främst sättas i säkerhet. En dag smällde det skott i deras gata och ett par bomber hade kastats. När hon kom hem, fann hon ingen i våningen, varken gossen eller tjänstefolket. Bestört rusade hon ut på husets balkong för att desperat speja efter dem över gatan, och finner dem alla just där, på balkongen, dit de »räddat»

Fru Anny Nadolny.

Tyska ministerparets två döttrar i svensk nationaldräkt.

sig och barnet — så att säga mitt i skottlinjen...

När maken som chargé d'affaires uppehöll sig i Albanien, bodde hans familj, i följd av landets osäkra förhållanden, på Korfu, medan han själv hade sitt hemvist i Valona och Durazzo. Under Korfu-tiden, som sträckte sig över 7 månader, ledde fru Nadolny själv sin lille sons skolundervisning. Den ende tyske läraren som då fanns på ön hade nämligen en permanent florshuva, så när som på ett par morgontimmar, under vilka han tjänstgjorde som informator i engelske konsulns familj.

Fru N. har f. ö. alltid varit synnerligen intresserad för lärarekallet och studerade i sin ungdom t. o. m. vid lärarinneseminarier i Berlin. Läsning utfyller också allttjämt en stor plats i hennes liv, — det går ej en dag utan att hon åtminstone under någon timme försjunker i en god bok, gärna av historiskt innehåll. Teatern har i henne en entusiastisk vän, och även under sitt uppehåll i vårt land har hon varit en ofta sedd besökare i Thalias tempel. Ehuru hon aldrig egentligen studerat vårt språk annat än på egen hand, förstår hon det dock ganska väl och kan gott följa en svensk teaterföreställning, även rent språkligt.

Först och främst är det dock hemmet, som fångar hennes intresse. Mera älskar hon nog här att pyssla med själva rumsinteriören än med köksdepartementet, men som äkta, god tysk husmor är hon förvisso heller ej främmande för dettas krav. — Hennes barnsdom förfliöt på föräldrarnas gods och av såväl fadern — Schleswig-Holsteiner — som modern, vilken var bördig från Pommern, ärvde hon ej minst denna sin kärlek till och förståelse för en i alla detaljer rationell skötsel av ett stort hem. Som exempel på hennes praktiska duglighet och resoluta tilltagsenhet härvidlag må anföras, att hon under krisåren i Berlin i egen person tjänstgjorde som familjens kokerska, för att på så vis tillse, att de då så svårförvärvade fettransonerna in i det minsta utnyttjades. Vid denna tid hade familjen lagt sig till med både en get; »graues Gretchen», och kaniner, vilka nyttiga husdjur emellertid förskaffade sin »matte» mer än ett bekymmer. Inte minst då »Kaninchen» serverades till någon måltid, ty alltid var det någon av smättingarna som under strida tårar då nekade att äta, emedan »das mit den blauen Augen, das war ja mein Kaninchen»!

På tal om familjeinteriorer berättar fru Nadolny att sonen för närvarande studerar i Godesberg, i det av marockanska trupper besatta området vid Rhen, dit föräldrarna sänt honom för att han på ort och ställe skulle få uppleva fosterlandets nödläge och lära sig att verkligen känna med sitt folk. Sedermera hade det varit påtänkt att låta honom fortsätta sina studier vid Tekniska Högskolan i Stockholm.

Genom hela fru Nadolnys samtal är »ein leiser Ton gezogen, für den der heimlich lauscht»... och denna »leiser Ton» är just kärleken till det egna hemmet, till make och barn. Utan minsta fara för överdrift kan man karaktärisera värdinnan i det tyska ministerhotellet i Stockholm som ett mönster för en husmor, vilken förutom sina rent husliga dygder och företräden även besitter behaget av ett stilla försynt väsen och en personlighetens mjuka charm, som städse skall stanna i levande minne hos dem, som haft förmånen att tillhöra hennes bekantskapskrets.

QU'EL.

Senaste nyheter i
Eleganta
Damväskor
i alla prislägen.

UÄSKAN

23 Kungsgatan 23
Stockholm
Tel. 144 12.

Specia'läffär för
Reseffekter
Största urval
Billigaste
priser

Vid långturer med bil
samt då bilar komma till användning vid bröllop
passa bäst **FREYS stora, eleganta bilar**,
förda av landets mest tränade chaufförer.
Namnanrop: Freys Hyrverk.

IDUNS HANDARBETSSIDA

Broderat näsduksetui.

Här en liten present passande för en konfirurationsflicka, ett näsduksetui med ett broderi i flera pastellfärger. Det blir helt säkert kärkommet, antingen det utföres på siden eller på glasbattist med silke eller med moulinégarn. På framsidan broderas en större bukett, på baksidan en mindre och runt alla kanter löper en gles langett. Etuiet fodras med råsiden över ett mellanlägg av vadd eller bomullsflanell, och pärmarna knyts samman med en pryddig sidenrosett. Det yttre omhöljet kan erhållas uppritat på vitt eller ljusblått siden för 4 kr. 50 öre, och på glasbattist för 2 kr. 50 öre. Utföres broderiet med silke får man beräkna en docka av varje färg, då silket ej går att dela, alltså 6 d. à 40 öre. Väljer man moulinégarn åtgår 6 halva dockor till ett pris av tillsammans 54 öre.

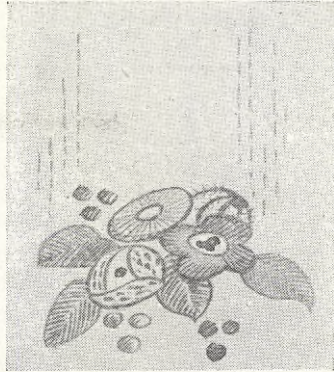
Arbetena rekvideras genom Iduns handarbetsavd. och sändas pr postförskott. Heia.

Den i förra numret omtalade konfirurationsklänningen kostar i bomullsgabardin kr. 14:75, ej såsom felaktigt uppgavs 17:35.

Äggvärmare för påskbordet.

Som små trevliga nyheter till påsken rekommenderas äggvärmare i form av dockor. Man kan förfärdiga dem själv med största lätthet och små medel; små ullgarnsrester, bandstumpar, spetsbitar etc. kunna användas. Dockorna lämpa sig även som dekorationer på påskbordet. Med litet fantasi och färgsinne kan man göra de mest olika dockor: sköna spanjorskor med spetslöja och solfjäder (en bit av en gammal hattplym), en fransk amma med sitt lindebarn, en rokokodam med långa, vita lockar, av vitt ullgarn, en skolflicka med långa röda flåtor, en leende negress, en söt mormor med slängkappa och "kråkhatt", en elegant baldam etc.

Alla dockornas klädningar förfärdigas på samma sätt, sedan gäller det att försköna dem med en bård av kråkspark i silke, några blombuketter av "franska knutar" i glada färger eller en bit spets. Man börjar med att lägga upp en rad luftmaskor 30-34 stycken med ett icke för fint ullgarn, är garnet fint, får man taga det dubbelt. Luftmaskorna förenas till en ring, i var luftmaska tar man en stolpe med ett kast på nålen, nästa varv blir det samma, för att nå upp från ett varv till ett annat tar man tre luftmaskor. I tredje varvet tar man samman var femte och sjätte maska, likaså i fjärde varvet, i femte och sjätte varvet tar man var tredje och fjärde samman. Armarna gör man av fyra lika långa trådar av samma garn, som

Broderiet på näsduksetuets baksida. Se texten till vänster.

Näsduksetui med broderi i flera färger (framsidan.)

Två äggvärmardockor.

man trär in genom stolparne i det översta varvet, så att var arm sticker ut på sidorna och avslutas med en knut. De fästas med ett par stygn på undersidan. Dockans ansikte gör man av fint mjukt vitt eller svagt ljusrött ullgarn. Garnet viras löst cirka 30 gånger runt pekfingeret, eller tills man har ett passande stort huvud. Med försiktighet tar man garnet av fingret, trär en nål

med tråd likt klädningen genom öglorna och drar fast åt och syr så huvudet fast vid klädningen, som rynkas litet i det man virar tråden flera gånger hårt omkring sammansyningen, så dockan får en hals. Ögonen broderas med ett par, tre långa stygn av svart sytråd och sys av rött namngarn med ett litet korsstygn, som drages hårt åt, så det liksom av sig själv bildas en antydning till näsa i den skönas ansikte. Håret är av ullgarn, som antingen sys i bara franska knutar, så det blir en lockig peruk, eller också raspas upp så det kan läggas löst och luftigt på huvudet.

De små damernas hattar kan antingen göras av en liten bit sidenband med ett par fjädrar i eller också kunna de virkas med täta maskor.

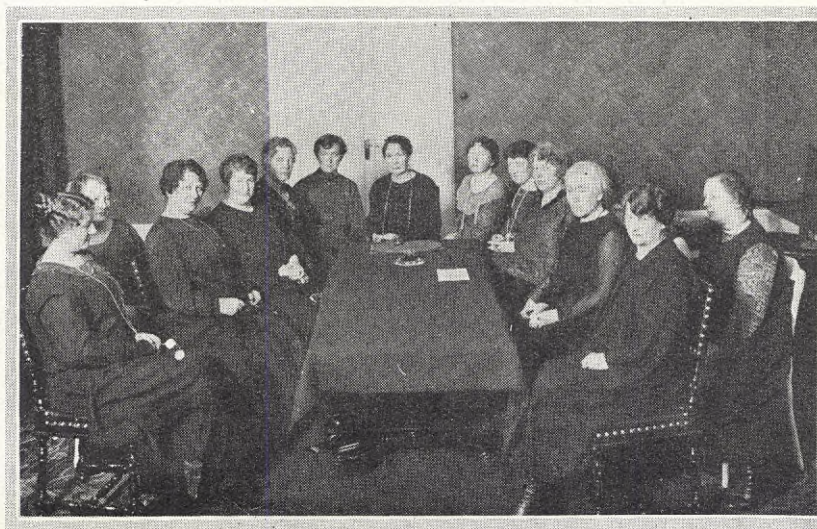
ESTER MEJDELL.

MEDBORGARE MEN INTE BORGARE

»MEDBORGARE MEN ÄNDÅ INTE BORGARE» — det är inom Stockholms modehandlarförening som denna den nyaste bland kvinnofrågor spetsats till. Men innan vi gå in på denna allvarsfråga, så låt oss ett ögonblick tala om den trevliga förening, som denna sammanslutning är.

För en fem års tid sedan kände modehandlarskorna i Stockholm varandra i regel inte personligen. Inte ens de som bodde vid samma gata, kunde nicka goddag åt varandra. År 1918 tog fru Hilma Pettersson (inneh. av firman Hilma Kjell) initiativet till föreningen, där hon nu är ordf. Och nu har föreningen ett hundratal medlemmar. Den är öppen även för herrar, men hittills har ingen anmält sig — de manliga modehandlare, som finnas, äro ju lätt räknade.

Föreningen har hunnit med åtskilligt under denna 6-års period. Den har varje

Styrelsen för Stockholms modehandlarförening. Vid bordets kortända fru Hilma Pettersson, ordf., t. v. om henne advokaten Eva Andén, sekr., fru Vilma Palmér och fru Ida Flodquist, t. h. om ordf. frk. Olga Elmblad och frk. Sigrid Karlberg, kassör.

år med undantag av det sista, träffat arbetsavtal med modisternas Stockholmsav-

delning av Svenska Skrädderiarbetsföreningen om minimilöner, semester, arbetstid m. m. Den är livligt intresserad att höja yrket som ju är av alldeles sär eget slag, konstnärligt, i högsta grad beroende på personliga förutsättningar och speciellt kvinnligt. Föreningen har en representant i styrelsen för Stockholms Yrkeskolor, vilken som bekant har en särskild avdelning för utbildning av modister. På sista årsmötet i mars höll också föreståndarinnan för nämnda yrkesskola, fru Sigrid Qvarnström ett vägledande och intressant föredrag om modistutbildningen, särskilt vid denna skola. Det tankeutbyte som sedan uppstod, var säkert givande för både representanten för skolan och föreningsmedlemmarna. Under kristiden kunde föreningen såsom sådan bereda sina medlemmar åtskilliga fördelar,

bland annat med anskaffandet av den då

(Forts. sid. 355.)

Kobbs Théer

är odisputabelt de finaste

M. S. KOBBS SÖNER

GÖTEBORG

Nordens äldsta och förnämsta Théimport. Etablerad 1809.

OBS! Sveriges enda specialfirma i Thé.

S O M Ä K T A M A K A R

HUR EN AMERIKANSKA FÖRVANDLADE ETT

»DU UPPLÖSER VÅRT HEM», SADE min make. — »Nej, det gör jag inte. Jag försöker hålla det samman. Du vet, att vi inte på åratal haft något som varit vårt att kallas ett hem; och det slags hem vi ha, det faller isär så snabbt, att intet annat än en förtvivlans åtgärd kan rädda det. Då kan vi ju ta och försöka vår plan. Jag ber dig bara om en sak, och det är att försöka den.»

Vi försökte den. Och det har skänkt oss den enda fridfulla och lyckliga perioden i hela vårt äktenskap. Nu tänka vi ej längre på skilsmässa, mycket mindre tala om eller hota med den. För första gången gör det förhållandet, att vi älska varandra och ha två söta barn, oss lyckliga i stället för olyckliga. Min make, som först bittert stred emot planen, medger nu detta och utbreder sig i lovord över den.

Nu skall jag, så gott jag kan, berätta hur det gick till. För det första blevo vi nödsakade att flytta. Det hus, i vilket vi bott i fem år, skulle rivas. Och så slumpade det sig utan vidare resonemang från vår sida så, att vi flyttade till två ställen i stället för ett. Jag tog en liten lägenhet åt mig själv och barnen i stadens utkant, där det fanns lekplatser och gröna vidder. Min make hyrde sig ett rum i ett trevligt hus med ungarlägenheter. Dessa två tillsammans kostade just en aning mindre än vad vi skulle fått betala för en lägenhet, tillräcklig att rymma oss alla och låta oss få det skapligt bekvämt. John tog sina kläder och rent personliga ägodelar till sitt rum. Mina och barnens, våra möbler, tavlor och allt vad vi tillsammans samlat, gick till min lägenhet. Tekniskt sett, bor han på ett ställe och jag på ett annat. Men naturligtvis har han hos oss en omgång kläder och dessutom allt som erfordras i fråga om bekvämlighet för att tillbringa natten och förmiddagen hos oss — på samma sätt som en ofta sedd favoritgäst.

En av Amerikas förnämsta månadstidskrifter, "Cosmopolitan Magazine", innehöll för en tid sedan en artikel, vari berättades, hur en kvinna "löst problemet att göra ett äktenskap lyckligt". Det var författarinnan själv som var denna kvinna, och sina teorier hade hon praktiskt prövat i sitt eget äktenskap. Artikeln är välskriven, och även om tankarna förefalla djärvt "amerikanska", böra de kunna starkt intressera också en svensk läsekrets.

Varje morgon telefonera vi till varandra som ett par älskande och utbyta hälsningar och göra upp planer för aftonen. Två à tre gånger i veckan äta vi middag tillsammans hos mig och då stannar John hela natten. Om vi skola äta middag hos någon vän, ordna vi det vanligen så, att vi träffas där. Och när vi gå därifrån, följer min make med mig eller också icke, beroende på i vilken stämning vi befinna oss. Om vi skola på teatern, träffar jag honom ute i staden och så äta vi middag ute, och efter föreställningen gives det åter tvenne möjligheter — gå hem tillsammans som två gifta älskande eller skiljas vid gathörnet och var för sig gå ensamma i natten till våra skilda bäddar. Och därför att ingetdera sättet oemotståndligt påtvings oss, smakar det litet av äventyr hur vi än bestämma oss. Ibland är det underbart att vara ensam om natten och bara veta, att det finns någon som älskar en. Äktenskap under två tak lämnar just plats för olika stämningar.

I alla fall förutser jag, att den passionerade försvararen av familjelivet kommer att försöka kompromissa med mig. »Varför just två tak? Varför inte ett rum för hufvudern högst upp i huset, där han även får sin frukost serverad? Är det

nödvändigt att fullständigt köra honom ut ur huset?»

Men jag vidhåller min ståndpunkt. För det första kan det sällan för den familjetyp jag tänker på bli tal om något hus, utan blott om en lägenhet; i bästa fall ett mycket litet hus. Om familjefadern då blir så lycklig, att han får ha ett rum för sig själv, kommer det ej att vara ur hörhåll. Han kommer alltid att på det livligaste vara medveten om barnen och deras bullersamma uppväxtprocess. Och modern kommer att vara medveten om hans närvaro i huset. Den tvungna stämningen kommer att förbli.

Och även om man bor i ett stort palats, komma dessutom inte två rum att skänka detsamma som två tak. Vi föreställa oss, att det är afton, den långa dagens arbete är över, barnen sova. Sett från en kvinnas synpunkt, kan det väl ej finnas något mera irriterande än en äkta man, som stänger in sig i ett rum och säger eller antyder: »Nu vill jag vara för mig själv.» Han är där tillsammans med er i ert gemensamma hem. Det är afton. Ni har varit åtskilda hela dagen och ändå vill han vara ensam! Upprörande! Att sitta och läsa i skilda rum under samma tak! Onaturligt! Det kan man inte stå ut med. Varför kom han hem, om han bara ville vara ensam?

Varför?

Tydligt därför att han icke hade något eget hem att gå till. Sätt nu mitt system i verket! Ge honom en plats, som är hans egen, som fullständigt ligger utanför er domvärjo, en plats, där han förvarar sina kläder, där han sover i normala fall, dit han går enkelt och naturligt, närhelst han vill, utan att behöva ge förklaringar och utan att behöva att frukta förebråelser. Då ni träffas per telefon på förmiddagen, komma ni kanske överens om att icke tillbringa aftonen tillsammans. De första gångerna detta inträffar, blir det kan-

LÖFTEN FÖR IDUNS KVINNOKLUBBAR

DE TVÅ NÄSTA KLUBBAFTNARNA i Iduns kvinnoklubbar — för Sektion I den 16 april och för Sektion II den 23 april — arta sig att bli synnerligen roande och omväxlande. Underhållningen kommer de aftnarna att ombesörjas av två företrädare för ungdom, skönhet och talang: fröken Lena Cederström, en dotter av fru Marika Stjernstedt i hennes första äktenskap, med flygaren friherr Carl Cederström, samt fröken Lola Wennberg, dotter till direktör Wennberg i Nordiska Kompaniet. De båda unga damerna skola presentera två olika konstarter: fröken Wennberg, som är elev av John Forsell efter sångstudier i Paris, skall sjunga, och fröken Cederström, som inom kort skall ha gått ut Dramatens elevskola, skall läsa upp. Här se vi fröken Cederström som Beatrice ur Shakspeares »Mycket väsen för ingenting», ur vilken hon hade ett par scener, jämte annat, på Dramatiska Teaterns elevuppväxning nyligen.

Lena Cederström som Beatrice.

Om henne i den rollen skrev Daniel Fallström att hon var »både lustig och

förtjusande» — samt att hon »ärvt humorn av sin pappa och charmen av sin mor».

Men eftersom det är syftnar, blir det inte bara de sköna konsterna, som framträda. Som vanligt blir det också en rad praktiska demonstrationer. Äkta Spetsdepån visar nytt i jumperväg samt handtryckta scarfs. Sundmans målarskola visar målning på siden och Wilh. Becker hur man målar om sina sommarhattar.

Senaste klubbafnarn,

den 2 och 9 april, ägde rum under strålande stämning. Fru Frida Stéen hoffs föredrag om »En kärleksroman från 1600-talet i nutidsbelysning» var fängslande och fint. Fru E. Ljunggren, förest. för Nord. Bokhandels konsthandel, hade till en utställning av miniatyrmålningar samlat fyra konstnärinnor: fru Bianchini — som inledningsvis kåserade om miniatyrmålning — fru Lindborg, fru Hallström och fru Hahr.

PÅHLLSSONS
Teaterkonfekt
Högfin kvalitet
Tillverkare: A.-Bol. Carl P. Pålssons
Choklad- och Konfektfabrik, Malmö

Carl Peter

I brudstol

komma först de vackra flickorna.
Tänk härpå och använd

Yema
hudcremetvål

UNDERTVÅ OLIKA TAK

OLYCKLIGT ÄKTENSKAP TILL ETT LYCKLIGT.

ske litet ensamt för er, men snart kommer ni att tycka om era »ledigheter» och att planera för dem. Ni kan bjuda en vän på middag, någon, vars sällskap icke tilltalar er man. Ni kan gå på någon förströelse, dans, musik, föreläsning eller vad som helst, som icke ligger för hans smak, eller ni kan vara trött nog för att njuta av några timmars ensamhet vid egen hård.

I vilket fall som helst verkar hans frånvaro som en vederkvickelse och ger er tillfälle att vara er själv en stund på ett fritt och rikt sätt, som intet annat än skilda tak kan ge er.

Kvinnor »duka mera under» för äktenskapet än män. De försjunka så lätt i den fatala vanan att lita på en person att han skall rädda dem från sig själva. Och däri ligger kärlekens död.

De flesta kvinnor sträva att »rå om» och styra sina män allt för mycket, och icke heller jag är fri från den lasten. Jag är säker på, att mycket av Johns nedtryckthet och retlighet, som förr voro mig så oförståeliga, berodde därpå, att han inte kunde undkomma mig, att han inte hade någon plats, dit han kunde dra sig undan mitt inflytande, någon plats, dit jag inte kom. Nu har han det! När vi levde under samma tak, måste han ofta ha sagt sig: »Jag älskar henne, men jag kan inte stå ut med henne.» Nu vet jag, att han aldrig känner det så.

Jag är den siste, som skulle vilja förneka, att det finns lyckliga äktenskap. Jag känner idealiska gifta par, som uppriktigt kunde invända mot detta argument:

»Men vi vilja inte komma ifrån varandra! Vi äro fullständigt lyckliga som vi äro.»

Och jag svarar blott: »Ni vare välsignade, mina barn, det finns intet för er i detta evangelium.»

Inte heller är det något i det för unga älskande under de första månaderna av extas och passion, inte heller för föräldrar under det första barnets första år, ej heller

för sådana par, av vilka den ena parten är en stugusittare av naturen, eller för den ytterst huslige man, som vill veta vad allting kostar på öret, hur ofta babyn ramlar omkull och vad kokerskan eller jungfrun har för sig på sin friftermiddag. Fastän i detta fall är det utan tvivel hustrun som behöver ha någonstans att dra sig undan till!

Jag tror, att min man och jag hade mera genuin kärlek och högaktning för varandra, än vad som brukar vara fallet. Ändå förstörde vi äktenskapet. Vi levde blott från storm till storm, med tårar, en rörande försoning och ett kort, lyckligt lugn dessmellan.

När en vän retar er, behöver ni inte gräla med honom. Ni vet, att vännen rätt snart måste gå hem eller att ni måste göra det — en naturlig och oundviklig skilsmässa äger rum.

Men för en äkta man eller hustru ges det inget hopp, ingenting att se fram mot. Ni kunna icke godlynta gå er väg — därför att ni icke har någonstans att gå. Hans hem — eller hennes hem — är ert hem. Denna omständighet ökar era uppretade känslor femhundrafalt, och de måste ta sig något utlopp.

Skilsmässa är kanske det enda botemedlet för verkligt olyckliga äktenskap. Men om min teori är korrekt, är det först och främst delandet av ett hem, utan några som helst möjligheter att undfly varandras sällskap, som gör många äktenskap så påfrestande. Och sedan är det värt försöket att något lossa på de konventionella banden inom äktenskapet, ifråga om tid och rum. Skilda bäddar, skilda rum, ha inte gjort mycket för att försona folk med äktenskapet. Varför då inte ta ett djärvt, romantiskt steg och försöka skilja tak?

När jag lägger fram denna nya plan för att ernå ett lyckligt äktenskap, kommer nog många att tycka, att jag undvikit det avgörande provet, att mitt argument kan angripas ända in i sin kärna.

Sagt utan omsvep, är det detta: »Om min man sover under ett annat tak, hur kan jag då veta, att han alltid sover ensam?» eller också: »Om jag inte går hem varje kväll, hur kan jag då veta, att det inte är någon annan man där i mitt ställe?» Bokstavligen och exakt sett, kan man icke veta. Det är svaret.

Men när allt kommer omkring, är äktenskapet, liksom affärer, grundat på ömsidigt förtroende.

Vet en man, när han om morgonen beger sig till sitt arbete, att hans hustru icke kommer att negligera barnen och kurtisera gasavläsaren? Han hoppas att hon icke gör det naturligtvis, men han kan icke vara absolut säker på det. Det skulle icke vara praktiskt att han ringde upp henne var kvart för att fråga; om han skall ha framgång i sitt arbete måste han lita på henne.

Och vad den stackars kvinnan beträffar, hur skall hon kunna veta, att hennes försörjare icke förspiller hela förmiddagen med att kyssa maskinskriverskan såvida hon icke förslösar vad hon sparat till barnens vinterkläder på en dictograf?

I det mest konventionella äktenskap måste det finnas en avsevärd grad av förtroende ifråga om parternas formella trohet. I äktenskap under två tak utsträcka vi med avsikt detta förtroende. Det är allt.

Om den ena parten är av mycket svart-sjuk läggning, kommer denna att repa mod, men det är ett mod, som snart får sin belöning, ty i detta fall av äktenskaplig trohet förhåller det sig, som alla visa kvinnor veta, på det viset, att ökat förtroende vanligen minskar risken. Två tak fordrar förtroende just under de timmar av maklighet, då frestelsen är som störst, detta kan icke förnekas.

Och om systemet bringar lycka, där det förr var olycka, då är till och med den risken värd att tas. Ty i lyckan ligger enda säkerheten.

Här ovan återge vi ett par interiörer från ännu ett hem med gamla vackra svenska möbler, mestadels »sammanrövda». Hemmet tillhör kaptenen vid Svea Livgarde Gösta Ehrenborg och hans maka, född Acharius, i Stockholm. T. v.: salong med gammal svensk rokokko — i varje fall är svenskheten obestridlig för soffans och bordets del. Möbelen har ärvts inom den Ehrenborgska släkten, medan rokokobyran t. v. kommit från den Achariuska. Herrummet t. h. har genom stilblandningen fått en mjukare karaktär än dylika rum brukar ha. På bilden ser man ett par vackra renässansstolar, f. ö. klädda med av fru Ehrenborg själv utförd gobelängväv, och en Karl Johanssoffa, allt arussaker. Silverskrinet på bordet är i ren rokokko och om dess höga ålder vittnar att det stämplat med äldermansrankan — det är från tiden före silvertiden. (Foto D. N.)

19,278 husmödrar eller deras män voro den 31 december medlemmar i **Konsumtionsföreningen Stockholm**. Att de ha nytta av sitt medlemskap förstår man därav, att föreningen under 1923 till dem sålde livsmedel och skor för sammanlagt 16,967,771:—. Medlemskap utan avgift genom inlämnande av kassakvitton.

E N K O N S T N Ä R S M A K A

PROFESSORSKAN JÄRNEFELT PÅ STOCKHOLMSBESÖK BERÄTTAR.

MAN KAN INTE LÅTA BLI ATT tycka, att svensk-finskan sådan den talas av fru Saimi Järnefelt — maka till den bekante finske konstnären Eero Järnefelt, som f. n. utställer sina tavlor på Konstakademien i Stockholm — är så full av skiftningar, så målerisk, att den blir rent av vacker. Särskilt när hon talar om sina landsmäns mödor och strapatser, försakelser och lidanden under inbördeskriget får hennes röst den blidaste klang, de allra vackraste tonfall...

Det är visst det ämne som eldar en finländska mest. Det var ju på den tiden som allt partihat glömdes, då fosterlandskärleken enade, då alla »vita» funno varandra i en gemensam sak. »Vad allt vi kvinnor måste genomgå», säger fru Järnefelt. »Man vet inte var man fick mod från. Jag minns vad jag själv upplevde den gången: när jag gömde en »vit». Det var en ung man som räddade sig upp till oss från våningen under, där de röda höllo husvisitation. Utan hatt och rock, darrande av nervositet stod han där — ut ur huset kunde han aldrig komma i det skicket, med gatan besatt av röda vakter. Jag fick i hast fatt i min mans hatt och ytterrock, satte dem på honom, tog honom under armen, och så vandrade vi ned för trapporna, ut på gatan, förbi vakterna. Han var blek som döden av oro, men det gick gudilov bra; jag talade till honom lugnt och förtroligt — så att det kunde höras att vi voro gamla bekanta, — fast mitt hjärta klapade som om det ville sprängas...

Mina jungfrur, som bägge voro »röda»,

Fru Saimi Järnefelt, målad av sin make i Firenze 1895. Målningen är en av Järnefelts mest innerliga och starka.

hade ju kunnat röja mig, men, som kokerskan sade efteråt:

»Nog för att vi hålla på de våra, men aldrig förräder jag mitt herrskap!»

Ja, det var tider. Och sent glömmar jag den morgonen, då jag rullade upp gardinen och, mot bakgrunden av en röd soluppgång, fick se tyska soldathjälmar och för första gången på länge hörde de precisa tyska kommandoorden.

Dessa bistra tider och de nya förhållanden, som därav blivit följden, ha också givit den finska medelklassens damer fullt upp av arbete. Fru Järnefelt har varit med om att grunda och arbeta för de soldathem, som blevo till sedan landet fått sina första egna soldater. Det var bibliotek att förse med böcker, soaréer att anordna ett par gånger i veckan, mathållning att övervaka. Dessutom har ju fru Järnefelt sitt stora hushåll att sköta, fem barn, villa på landet. Före sitt giftermål var hon skådespelerska, »men nu lever jag för mitt hem.»

Det blir tal om sällskapslivet i Finland just nu. Fru Järnefelt finner, att det är betydligt hämmat av restriktionerna. »Jag var på en stor bankett för någon tid sedan», säger hon, »och tänk er, där sutto 200 personer och drucko saft och vatten! Det kan ju inte bli så värst mycket av fest över en sådan tillställning.»

Men vad som väl får trösta finländarne är att musiklivet åtminstone inte är torrlagt. De utländska ryktbarheter i musikens värld, som komma till Skandinavien, försumma i regeln inte att göra en avstic-kare till Finland. Ty de kunna göra sig räkning på ett varmt mottagande där. Korenko kunde som bekant nyligen i Helsingfors glädja sig åt fjorton fulla hus. Fru Järnefelt, som besökte hennes konsert här i Stockholm nyss, fann blott en halvbesatt salong.

»Men det kan ju ha varit en händelse», säger fru Järnefelt artigt. »Svenskarne äro helt visst ett musikaliskt folk likaväl som ett vänligt, öppet och tillgängligt.»

DAMERNAS DISKUSSIONSKLUBB

Är nutidsflickan opoetisk?

Hon är 22 år gammal, idrottsvän, vän av allt arbete. Men efter arbetsdagens slut är hennes högsta fröjd att få en stund i sällskap med Andersens, Rydbergs eller Snoilskys dikter. Hon kan gråta av glädje vid läsandet av Rydbergs »Klockorna», över denna underbara meter, dessa stora, allt omfattande tankar. Hon kan jubla över Andersens vassa och träffande satser.

Ett landskap i snö kan komma henne att knäppa händerna i andlös hänryckning, likaså en strålande stjärnhimmel.

Hon kan jubla av glädje över en mjuk, melodisk barnaröst.

Hon anser musik, sång och dans som naturliga uttryck för äkta livsglädje och varje sund naturs krav.

Är hon opoetisk?

Jag är säker om att det finnes många unga flickor liknande ovannämnda, men tidens realism och de vuxnas, de förståndigas, oförstående sänder ofta sin iskyla in, och djupast in, just i dessa poetiska, mottagliga själar.

Alfhild Johansson

Engelsbergs skola, Engelsberg.

Julius Cæsar eller något praktiskt?

Med färsk erfarenheter som skolflicka kan jag ej motstå lusten att yttra några ord i anslutning till dispyten om »Julius Cæsar eller något praktiskt?»

Skulle man inte med rätta kunna säga att hemmet och skolan äro kulturens föräldrar; båda äro utmärkta, varför deras samarbete har utsikter att bli det bästa. Skolan är kunskaernas hård

Skolflickor i färd med tapetserararbete — det är ju en ovanlig tavla. Den har hämtats i dagarna från Anna Sandströms skola. Där anordnas, liksom de tre föregående åren, även nästa år i sjunde klassen en särskild avdelning, den s. k. praktiska linjen. Denna linje, som utgör en självständig parallellklass, är så lagd, att eleverna få dela upp sjunde klassens teoretiska kurser på två år samt använda den härigenom ledigblivna tiden till olika slag av praktiskt arbete. Studierna kunna då koncentreras kring några få ämnen vardera året, varigenom kurserna kunna bli lugnare och säkrare genomgångna. Dessutom är det av betydelse för de elever, som efter slutad skolgång tänka ägna sig åt praktiska sysselsättningar, att på sitt avgångsbetyg få infört vitsord om övning och färdighet i dylikt arbete. De praktiska undervisningsämnen äro: Vävning, linne- eller klädsömnad, matlagning, bokbinderi och bokföring.

Jeune fille.

Pröva

Tuppens Zephyr

och Ni köper ingen annan.

KJOL

ÖRGRYTE KEMISKA TVÄTT- & FÄRGERI AB GÖTEBORG

BLIR ELEGANT
KEMISKT TVÄTTAD
ELLER FÄRGAD HOS

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

MARTINA MÖLLER.
F. Pontén, Lund. Änka efter kyrkoherden i N. Vram och Bjuf, C. A. F. Möller.
80 år den 16 april.

JEANETTE MUHL.
F. af Petersens, Lund. Änka efter kapt. C. F. M. Syster t. fru E. Warberg här nedan.
80 år den 17 april.

BERTHA ANCKER.
F. von Sydow, Nybro. Änka efter bankdirektören Ernst Georg Ancker.
70 år den 11 april.

EVA GYLLENSVÄRD.
F. Gyllenkrok, Lamhult. Änka efter kaptenen Georg A. Gyllensvärd.
70 år den 15 april.

STINA QUINT.
Fröken, Sthlm. Redaktör av Folk skolans Barn tidning.
65 år den 12 april.

EVELYN FORSSBERG.
F. Ulff, Valdemarsvik. Måka till disponenten Karl Forssberg.
60 år den 6 april.

MARIA WETTERGREN.
F. Beckman, Lå. Änka efter kyrkoherden Johan Wettergren.
60 år den 11 april.

LILLI von GERTTEN.
F. Berg, Sthlm. Änka efter godsägaren C. O. F. von Gertten.
60 år den 5 april.

SIGNE BERGMAN.
Fröken, Sthlm. En av de ledande personligheterna inom den svenska kvinnorörelsen.
55 år den 10 april.

ELLEN LUNDBERG.
Författarinna. Dotter till prof. C. R. och Helena Nyblom. Måka t. prof. Teod. L.
55 år den 15 april.

LYDIA HUSS.
F. Bexelius, Sthlm. Måka till kaptenen o. arkiv. Helmer H.
50 år den 6 april.

IDA PALMGREN.
F. Blix, Bogsten, Bettna. Måka till godsägaren Bernh. P.
50 år den 9 april.

ELLEN MÖLLER.
F. Holmgren, Sthlm. Måka till med. d:r Axel Möller.
50 år den 11 april.

IDA LUNDBERG.
Fröken, Finspång. Telegrafkommissarie.
50 år den 11 april.

ANNA EKSTRÖM.
Fröken, Nora. Telegrafkommissarie.
50 år den 15 april.

HERTHA HÄGG.
F. Trägårdh, Sthlm. Måka till generalotsdirektör Erik Hägg.
50 år den 17 april.

AUGUSTA ALÄNDER.
F. von Schulzenheim. Har i dagarna tillträtt befattningen som Bikupans föreståndarinna.

SELMA af HARMENS †.
F. Lundgren, Lausanne. Änka efter översten och överadjutanten Otto af Harmens.
* 1839, † den 24 mars.

HELGA ERICKSON †.
F. Ljunggren, Sthlm. Änka efter kammarrättsrådet C. O. Erickson.
* 1846, † den 21 mars.

EBBA WARBERG †.
F. af Petersens, Sthlm. Änka efter överstelöjtnanten J. A. A. C:son Warberg.
* 1840, † den 19 mars.

Vårtrötthet

övertvinnes snabbast med järnmedicinen **Idozan**.
5-dubbel (5 %) järnhalt.

Idozan är mycket välsmakande, angriper ej tänderna och bliver billigast att använda.
Anteckna namnet.

Rådfråga läkare. Fås å alla apotek.

IDOZAN
FÖRNÄMSTA JÄRNMEDICIN

V Å R T I D S F L I C K A

EN NÄSTAN SANN HISTORIA.

EN MYCKET UNG MAN FICK EN gång in sitt fotografi i en veckotidning. Han visste knappast själv hur det hade gått till, men i alla fall stod det där, och eftersom han aldrig förr hade stått i någon tidning, kände han sig mycket stolt. Han klippte ur bilden och klistrade upp den på tjockt papp för att ha den att se på då han en gång blev gammal, och hans föräldrar kunde helt enkelt inte låta bli att ständigt fråga sina bekanta om de observerat vilken stor ära som vederfarits familjen.

Ett exemplar av veckotidningen fanns också hemma i en liten familj i en landsortsstad. Husfadern var skollärare och hette Bäcklin och han hade köpt tidningen i kiosken på järnvägsstationen, men det hör egentligen inte till historien. Dottern i huset var sexton år och gick i sjätte klass. Hon fick se tidningen en eftermiddag, då hon satt vid sitt fönster och såg solen gå ned över bergen bortom skolhuset, och nästan genast fäste hon sig vid bilden av den unge mannen.

— Just honom har jag sett i mina drömmar, tänkte hon. Han har de där stålgrå ögonen som jag läst om i Bertha Rucks romaner, och jag är nästan säker på att han också har örnäsa, fast det inte syns riktigt på bilden. Hur ska jag bli bekant med honom? Törs jag skriva, nej det kan-

ske ser dumt ut. Jo, det gör jag förresten, jag behöver ju inte sätta ut hela mitt namn!

Och så satte sig Brita, jag har visst glömt att berätta att hon hette så, vid skrivbordet och skrev så här till den unge mannen:

»Ja, jag vet verkligen inte vad jag skall börja med. Ni känner mig ju inte alls. I alla fall såg jag Er i tidningen och har hört talas om Er så mycket att jag tycker det skulle vara roligt att få utbyta tankar med Er, eller rent av att vi skulle kunna träffas någon gång. Jag går i skolan här, men om ett år har jag gått ut sjuan och då får jag kanske någon gång fara till Stockholm. Det skulle vara mycket roligt om vi då kunde träffas och gå på biograf tillsammans. Vill Ni inte skriva till mig? Min adress är BRITA. Poste restante. V-köping.»

Hjälten i denna berättelse fick detta brev just som han för åttonde gången försökte knyta en halsduk efter allra sista amerikanska modet. Han höll med ena handen i halsduken och med den andra öppnade han brevet och läste det utan att förändra en min, ty det hade han sett att Charles Ray brukade göra vid brevläsning på bio. Sedan gick han några gånger av och an över golvet som Valentino, fattade därpå pennan och skrev till svar:

Bästa fröken Brita!

»Tack så hjärtligt för Edert brev. Jag tyckte mycket om Er stil och Ert lediga sätt att skriva, och det skulle vara mycket roligt att göra Er bekantskap. I nästa vecka har jag ledigt ett par dagar och funderar då starkt på att fara till V-köping och då kunde vi ju träffas. Resan tar ju bara fem timmar, och jag kan ju fara hem dagen därpå. Jag kommer med niotåget på onsdag morgon och är klädd i brun rock och hatt i samma färg om Ni skulle ha svårt att känna igen mig. Många hälsningar från Er vän på fotografiet.»

Klockan nio på morgonen den utsatta dagen rullade ett tåg in på den lilla stationen i V-köping. Den unge mannen stod i ett kupéfönster och tänkte:

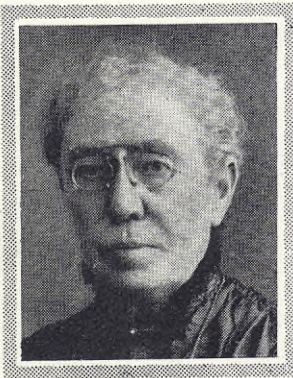
— Det är ju inte alldeles säkert att jag går av här. Det beror ju på hur flickan ser ut. Ser hon ledsam ut, så fortsätter jag till närmaste station och tar första tåg hem.

Mitt i denna fundering fick han se en flicka på omkring sexton år som stod på perrongen och såg sig omkring. På en halv sekund hade han upptäckt att han aldrig förr sett en sådan söt flicka, och hastigt slet han åt sig sin kappsäck och gick för att möta henne.

— Är ni den unge mannen från Stockholm? frågade hon. (Forts. sid. 355.)

SIGRID SANDBERG †.
Uppsala. Dotter till överhovstallmästaren greve G. A. F. W. von Essen. Änka efter kyrkoh., kontraktsprosten Fredrik Sandberg.
* 1850, † den 18 mars.

ANNA KYLÉN †.
Fröken, Södertälje. F. telegrafist.
* 1855, † den 18 mars.
Text här nedan.

HILDA DEGERMAN †.
Fröken, Sthlm. Dotter till framl. sjökapten C. F. Degerman, Ronehamn, och hans maka f. Fahlström.
* 1857, † den 18 mars.

ELISE HAGLUND †.
F. Schultz, Växjö. Änka efter lektor Gustaf Haglund, Växjö.
* 1862, † den 20 mars.

ALMA TIRÉN †.
F. Thorsen, Nordmaling. Maka till distriktsveterinären Victor Tirén.
* 1867, † den 16 mars.

ANNA KYLÉN.

Den 18 mars avled i Södertälje f. d. telegrafisten Anna Kylén. Så löd budskapet i sitt enkla allvar.

För dem som kände henne framkallades bilden av en i glad pliktuppfyllelse och varm människokärlek verksam kvinna.

Anna Kylén var glad i sitt arbete och en god kamrat. Utom sitt egentliga kall gav hon sin lediga tid åt en annan krävande uppgift. Under hela tiden från 80-talets början till sin död var hon medlem av Föreningen för Sömmerskor. I denna förenings verksamhet tog hon livlig del. Hon var under 30 år dess kassaförvaltare, skötte under halva denna tid ensam och oavlönad räkenskaper och expedition, besökte de sjuka och ägnade varje medlem sitt innerliga personliga intresse. Hennes varma praktiska religiositet och enkla väsen gjorde henne till en verklig vän för föreningens medlemmar. Alla kände, att hon ville deras bästa till kropp och själ och ej skydde någon möda, någon uppoffring, då det gällde dem.

Ett silverbröllopspar med sina barn, F. Erikson med fru (se text t. h.).

Silverbröllop firades för en tid sedan av Fred. och Adeline Erikson på ön Björkskär, belägen i östra skärgården. Makarna funno varandra i unga år i Amerika. Som nygifta slog de sig ned på den lilla ön, och där började de ett storslaget arbete, som fortgår ännu och gjort ön till s. a. s. en familjedöman.

Ty under det att 18 barn, i tät följd, under dessa 25 år sett dagens ljus, alltid lika välkomna, ha dessa föräldrar med hjälp endast av barnen, allteftersom de vuxit upp, brutit mark på den karga ön, så att den nu föder 5 kor, 1 häst, grisar, får och höns. Under sommaren forslar mannen ved på sin skuta till huvudstaden ända intill sena hösten eller tills ej is hindrar. Tre av pojkarna äro hans matrosar. När vintern kommer, vidtager jakten och fisket. Det senare skötes om somrarna av hustrun. Då äro flickorna matrosor, mor sköter själv motorbåten och forslar fångsten in till Waldemarsvik för försäljning. Därinne känna alla fru Erikson. — Fru Erikson är sedan sin Amerikatid hemma i engelska språket och sjunger gladeligen amerikanska sjömansvisor. Av barnen leva ännu 15.

Augusta Widebeck.

Kom ihåg,

att för söndersprucken och kyld hy är **LEDOLINSALVAN** bäst.

Tekn. Fabr. Ledolin, Sthlm.

Finnes i alla affärer.

Rt. 26 62

5:—

Ett gediget och billigt praktverk
Carl Larssons: Svenska kvinnan genom seklen.
Rekv. direkt fr. Iduns Exp., Sthlm. Fraktfritt Kr.

5:—

Djuren i arken.

Ur Sem Noakssons dagbok.
II.

Onsdag. Rebecka, våran jungfru, skulle hänga upp tvätt i går. Hyenan, som inte kan med Rebecka därför att hon försöker vänja honom av med att äta döda möss och bara ger honom mjölk och havrevälling, smög sig efter henne upp på Arkens tak, där hon ordnat med ställningar och klädstretch, och när hon väl fått upp en skjorta var hyenan uppe på pålen som en blix och lossade klämman med klorna. Det tog en timme för Rebecka att få upp tvätten för hon måste schasa ner hyenan mellan vart plagg, så jag tänker hon ger honom en liten mus till middagen.

Torsdag. Giraffen och Jafet kommer gräsligt dåligt överens. Så fort han ser Jafet sitta i sin gunga, kör han bort honom, så fort han ser Jafet leka med en sak, kommer han störtande och nappar den ifrån honom, och det har gått så långt, att Jafet skriker »mamma!» så snart giraffen bara tittar på honom. Mamma har gång på gång tagit giraffen i upptuktelse och frågat, vad han egentligen menar och varför han prompt ska ha de leksaker Jafet har, men giraffen ser bara oskyldig och drömmande ut och börjar småkivas med

lejonet för att mamma skall få något annat att tala om. I dag på morgonen körde han Jafet från hans gunga som vanligt sedan han slukat hans boll. Mamma tror att han ska få magknip som straff.

Fredag. Kamelen var vid dåligt lynne i morse. Först kom han i gruff med strutsen, som han aldrig drar jämt med, sedan vält han Hams mjölkglas vid frukosten och blev tillsagd av pappa att lämna bordet. Så tog han sin tillflykt till köket, men kokerskan avskyr honom för att han räcker upp till varenda hylla i skafferiet, så han stannade inte länge där. I stället smög han sig in i pappas rum och fick tag i hårborsten, som han trodde var törne och tistlar, sådana han brukat äta i öknen, och satte i sig allt taglet! Mamma har alltid förut sagt, att pojkar är en prövning, men nu säger hon i stället, att kameler är det. Det var den enda hårborste som blivit räddad undan syndaflo den, så pappa var inte heller god!

Lördag. Jafets fasa är att bada, men han måste det ändå var kväll. I går hittade mamma på att låta elefanten ge honom dusch — dra in vatten i sin snabel och så spruta det över Jafet i badbaljan. Jafet skrek förstas värre än vanligt men det gör ingenting, säger pappa, det bara stärker lungorna, säger pappa.

Kinangozi-rim.

ATT RIMMA PÅ KINANGOZI TYCKS vara nästan lika påkostande som en hel Afrikaexpedition. Atminstone förefaller det så på de bemödanden som blivit följden av vår utlysta pristävlan. Inte alla ta det så lätt som signaturen »Kallegula» som lakoniskt skriver sålunda:

*Kinangozi
vill mitt fjäs si.*

Punkt och slut. En välgörande frihet från långrandiga känslöytringar! En tävlande i Leksand menar att

*När prinsen skrev Kinangozi
så va' han minsann inte dårv.*

och det äger nog sin riktighet. En annan får tillfälle till litterär pennfäktning i följande:

Fixeringsbild.

Här är Kajsa, som köper påskris av gumman. Men var är Kajsas bror? Svar märkt »Fixeringsbild 15» inom en vecka efter numrets datering.

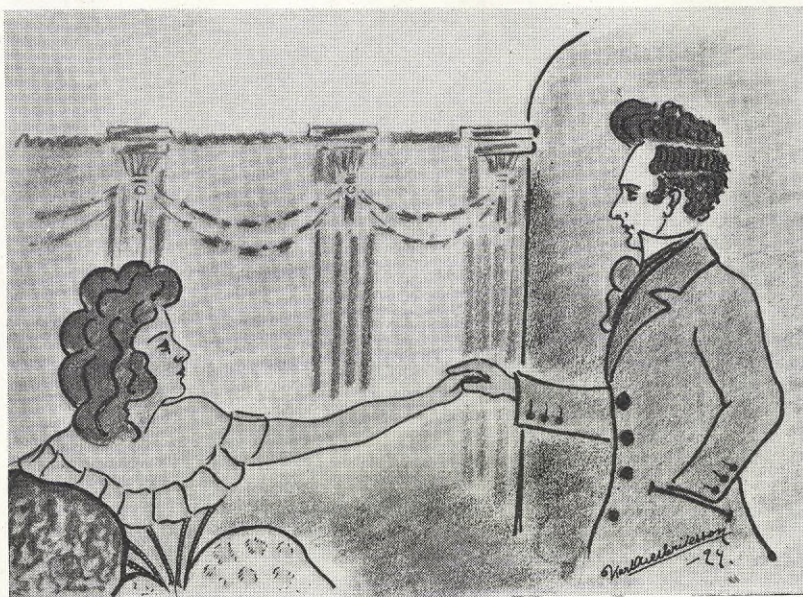
Fixeringsbilden i n:r 13 har rätt lösts av Lilly Carlsson, Vretstorp, Stig Serrander, Västra vägen 6, Gefle, och Lennart Hedström, Artillerigatan 16¹¹ Stockholm, vilkas brev först öppnats och som alltså erhålla var sitt bokpris.

*O Fama, nu trumpeten blås i
för prinsen och hans Kinangozi.
D'ä bättre än att Bernhard Shaw si
med allt hans krämmande och pose i.*

En ärad läsarinna i Huskvarna har tydligen den föreställningen att Kinangozi, Vägvisaren, som hans svenska namn lyder — inte är en mansperson utan en niggerby i de svartas världsdel ty hon har skaldat följande matnyttiga rim:

*Jo, ni kan tro att man kan må, si
uti det frodigt sköna Kinangozi.
En härlig soppa svart, med allt sitt kräs i
och sen en lücker, välgödd hemstekt gäs i
en hel del annat gott med mycket sås i.*

Mums, mums! Huskvarna tog priset.

Av Gösta Berlingsteckningarna, som inströmma i stor mängd, återge vi här tvänne stycken. Den t. v.: insänd av Karl-Axel Eriksson, Västerås, visar Gösta Berling och Elisabeth Dohna, den t. h., av Svea Ahl, Falköping, Gösta och Anna Stjernhök, förföljda av vargar. Tävlingsresultat i nästa n:r.

Mussliner Brunkebergs **AUX GALERIES LAFAYETTE**
 Manufakturmagasin Billigaste priser och bästa kvalitet i hela Paris.
 Brunkebergstorg 24 - Stockholm MODENYHETER FÖR SASONGEN. --- BEGÄR VÅRA KATALOGER.
 Riks 115 66 **AGENTUREN** Birger Jarlsg. 29
 Norr 160 55 STOCKHOLM

UR VECKANS KRÖNIKA

PÅSKEN FÖRBEREDES OCH DE NYA VÄRMODERNA TÅGA IN.

Ett för svenska förhållanden ovanligt inslag i påskfirandet har katolska församlingen i Stockholm givit i år, liksom i fjor: offentliga passionsspel, utförda av församlingsmedlemmar. Här ovan Josef av Arimatea och Maria Magdalena. Spelen har ägt rum i Snickarg. 6, den 8 och 9 april och upprepas 11 och 12 april.

På professor Eero Järnefelts nyligen öppnade utställning i Konstakademien hör denna tavla, "Båtfärden", till de mera drastiska finska folklivsbilderna. De två kvinnorna se icke alltför förtjusta ut över att få ensamma både ro och styra.

Lady Louis Mountbatten, vår kronprinsessas svägerska, med sin förstfödda.

Ingolf Schanche, som sedan sitt tidigare gästspel i Sverige är omgiven av en gloria här, har nu börjat ett nytt gästspel på Svenska Teatern i Tolstojs "Det levande liket". Här synes han i en scen med Elsa Carlson som Mascha. (Almberg & Preinitz).

En chic Parismodell från Paul U. Bergström: Promenadkappa med volanggarnering i svart marocain.

Promenadklänning av yllerips med modern, kulört bandgarnering. Färg: marin eller brunt. (Paul U. Bergström.)

Rivieratoalett av silvertyg med korallpärlor insydda i mönster.

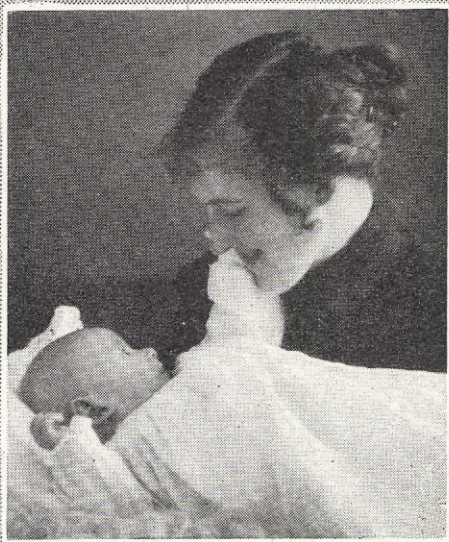
Dräkt av vit yllerips med tunik av silkefrans, kantad med marabou. (Leja).

DEN BÄSTA MOR OCH BARN-BILDEN

ETT PRISBELÖNT FOTOGRAFI OCH ETT URVAL ANDRA.

I Iduns tävlan om den bästa mor-och-barn-bilden har pris tillerkänts denna, som föreställer fru Asta Buchmann, Göteborg, och hennes Gunnellill. Bland den stora mängd intagande Mor-och-barn-bilder, som inströmmat till den lyckade tävlingen, har Iduns redaktion ansett denna förtjäna utmärkelsen, såsom en särskilt ljuv, innerlig och samtidigt osökt framställning, ja, omedvetet förhålligande av moderligheten.

Lillen klappar mamma.

En lycklig moder. Fru Greta Ewerlöf-Rosander, Landskrona, var själv, när fotografiet togs, 29 år, men älsste sonen var redan 9. Lillemor i knäet var 7 månader.

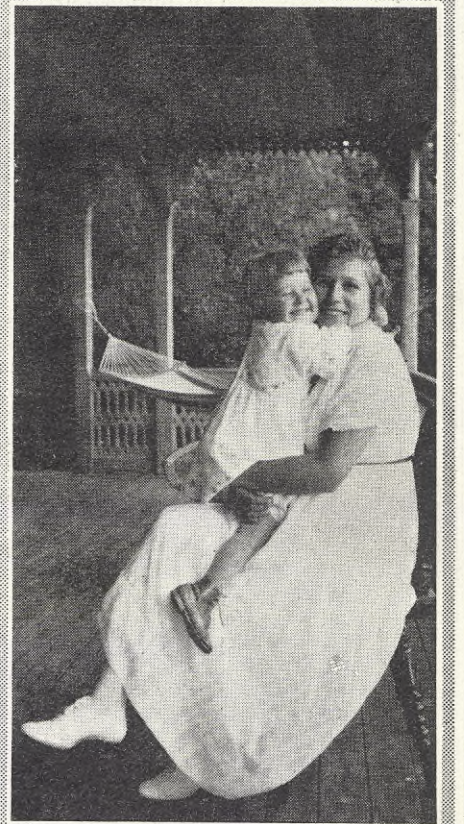
Den äventyrligaste bland alla resor är väl i hela livet den, då de första stegen skola tagas på egen hand. Insänt av fru Elsa Dahlman, Stockholm.

"Den käraste sagan" kallar mamma själv, fru Karin Kindlund, Habo, denna vackra bild.

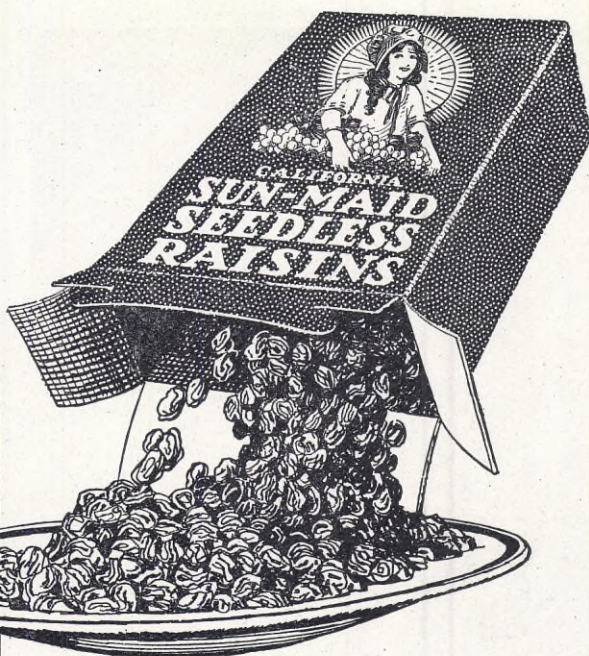

Lillebror beundras. Fru Marie-Louise Stridsberg, Bångbro, med barn.

En munter stund på verandan. Fru Emmy Nyman, Falun med dotter.

Skyddad av berg på alla håll, under en nästan ständigt molnfri himmel, med den rikaste jordmån, vattnad av den smältande snön på bergen—är det underligt, om San Joaquin-dalen ger en rikare druvskörd än alla andra platser i världen?

Sun-Maiddruvorna behandlas så enkelt och naturligt, att skalens fina, blåvita stoft aldrig gn...es av, utan ännu finns kvar, när ni öppnar paketet.

Bland alla russin som finnas i marknaden *välja svenska husmödrar helst de kaliforniska*

I slutet av förra året började ett nytt slags russin föras i marknaden ifrån Kalifornien, och våra husmödrar—även de mest kritiska—ha blivit ivriga köpare av dem.

De säga sig icke kunna förstå, hur en russinkvalitet kan vara så överlägsen alla andra—hur det kan komma sig att de kaliforniska russinen äro så mycket renare, sötare och köttigare än alla andra russin.

Om husmödrarna visste, hur det i allmänhet tillgår vid odlingen och torkningen av russindruvor, och vilken revolutionerande förändring Sun-Maid-metoden representerar därvidlag, så skulle de icke längre vara förvånade över skillnaden.

Endast De Bästa Druvorna Användas

Endast de finaste dessertdruvor användas vid framställningen av Sun-Maidrussinen, och ingenstades i världen utvecklas de till en sådan saftig, doftande fullkomning som i den bördiga, soldränkta San Joaquindalen i Kalifornien.

San Joaquindruvorna kvarlämnas på vinstockarna några dagar längre än som vanligen är fallet med vindruvor—detta emedan sockret kommer till utveckling i druvorna företrädesvis under den sista tiden av mognaden. Så viktigt anser man det i själva verket vara att uppnå en hög sockerhalt, att icke en enda druva plockas, förrän ett omsorgsfullt prov visat en viss hög procentsats av socker i saften. Det är sålunda rätt naturligt, att ni finner dem ovanligt söta och fylliga i smaken.

SOLEN ENBART TORKAR DEM
Det är solen enbart, som förvandlar

Ett intressant renlighetsprov.
Vattnet som hållts över Sun-Maid-russinen förblir klart!
Vanliga russin göra vattnet oklart och solkligt.

de söta kaliforniska druvorna till russin. Denna naturliga, långsamma saltorkning—dag efter dag ligga de utbredda i den rena, solvarma luften—ger dem den fylliga smak och vackra färg, som icke kan uppnås genom någon av de gamla, artificiellt påskyndade metoderna. Så rena äro Sun-Maidrussinen, att de icke ens behöva rensas före torkningen. Bara man öppnar ett paket ser man, hur mycket de härvidlag skilja sig från andra russin. Medan vanliga russin till 10 procent innehålla smolk och stjälkar, äro Sun-Maid fullkomligt fria från bäggedera.

Det finns Sun-Maidrussin av två slag: Sun-Maid kärnfria och Sun-Maid urkärnade.

De kärnfria Sun-Maidrussinen växa och mogna utan kärnor. De äro små läckra frukter, mjuka och söta.

De urkärnade Sun-Maidrussinen äro stora och saftiga—de befrias från sina kärnor genom en metod, som icke berövar dem det ringaste av fruktköttet.

Gör Ett Försök Med Sun-Maidrussinen

Pröva dem för ro skull! Se om de icke, för varje fall där ni brukat använda russin, äro renare, sötare, köttigare och mera välsmakande än alla andra.

Alla speceri- och frukthandlare föra dem. Köp ett paket i dag!

SUN-MAID RAISIN GROWERS,
FRESNO, CALIFORNIA

ER BAGARE ANVÄNDER SUN-MAID-RUSSIN

De flesta bagare använda numera Sun-Maidrussin. Fråga efter bröd och kakor med Sun-Maidrussin i.

SUN-MAIDRUSSIN

i röda paket—kärnfria russin.

i blå paket—stora, urkärnade russin.

- Steinway & Sons -

Lundholms
Pianomagasin

Stockholm
Jakobsbergsgatan 39

Göteborg Malmö

KÖP
TANGENS
GARDINER

HEMMETS
SYMASKIN

S.V.B. Radio

RADIOAPPARATER
OCH DELAR
Engross. "En delail"
GÖTTAFORS GÅRDEN, STOCKHOLM
TEL. 550 3126

Hemfärgen
HÄRVAN

Lovar ej mer än den håller.
Därför har den vunnit sitt
förtroende.

Den ger plaggen jämna och
vackra färgtoner och är dess-
utom så billig att det lönar sig
färga i hemmet. — Begär
färgkartor.

A. W. HERDINS FÄRGVERK
FALUN.

PHOSPHO-
ENERGON-
PILLER

Förordas av läkare vid all-
män svaghet, nervositet, över-
ansträngning och sömnlöshet.

SALIAS ENDAST I APOTEK

Medborgare men icke borgare.

(Forts. fr. sid. 345).

så sällsynta och knappa sytråden. — För somliga går det bra i yrket och de kunna rekreera sig i egna sommarvillor, för andra går det icke så bra, och på dem har föreningen tänkt, då den, strax efter sitt bildande stiftade sin understödsfond, som nu uppgår till mera än 7,000 kronor. Så snart den kommit upp till 10,000 kan föreningen utdela understöd åt nödställda medlemmar. Och det är just frågan om hur man bäst skall tillvarata deras intressen, som efter ett strävsamt arbete såsom yrkesutövare många gånger stå med två tomma händer när ålderdom och sjukdom inträda, som har öppnat föreningens ögon för betydelsen av att även dess medlemmar såsom skattebetalande medborgare och självständiga yrkesutövare borde ha möjlighet att kunna vinna burskap som borgare med de förmåner och rättigheter detta medför. De manliga medlemmar som event. komma att vinna inträde i Modehandlarföreningen kunna om de eljest uppfylla förutsättningarna bliva upptagna till borgare. Däremot icke för närvarande de kvinnliga. En modehandlareänka vars man varit borgare kan vinna många förmåner genom mannens burskap, men en kvinnlig modehandlare kan inte en gång bli borgare och ännu mindre få några förmåner såsom sådan.

På sista årsmötet, som ägde rum på restaurang Anglais omvaldes till ordförande fru Hilma Pettersson och till kassaförvaltare fröken Sigrid Karlberg. Till övriga medlemmar av styrelsen valdes fröken Olga Elmdahl, som alltsedan föreningens bildande varit en av dess drivande krafter, fru Hildur Häggblom, fru Hanna Ryd, fru Vilma Palmér, (inom parentes föreningens poet och musikanter), samt fröken Lilly Eriksson. Fru Flodqvist är klubbmästare och advokaten Eva Andén tjänstgör sedan många år såsom föreningens sekreterare.

Vår tids flicka.

(Forts. fr. sid. 350).

— Jaha, nu är jag här, tack för brevet, ni ser ju precis ut som jag hade föreställt mig att ni skulle se ut.

— Ni misstar er, svarade hon, jag är inte alls den ni tror mig vara. Det var min syster som skrev det där dumma brevet och nu har våra föräldrar fått reda på alltsammans. Jag tyckte det var synd ni skulle gå här och leta efter henne, hon är nämligen inläst, och därför gick jag för att möta er. Vänd om och tänk inte mer på henne. Ni har ju dessutom aldrig sett henne och vet inte alls hurudan hon är. Inte kan man döma något av ett brev.

— När går nästa tåg? frågade han.

Hushållssidan återfinnes å sid. 359.

Iduns byrå och expedition,

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Redaktionen: ... Kl. 9—5 | Expeditionen: ... kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 9803 | Riks 1646 — Norr 6147
Red. B. Carlsson kl. 1—3 | Annonskontoret: kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 402 | Riks 1646 — Norr 6147

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

35 öre efter text. 40 öre | Utländska annonser:
å textside. Bestämd plats 45 öre efter texten, 50 öre
20 % förhöjning. Led. pl. å textside, 20 % förhöjn.
och Platssökande 25 öre. | för särskilt begärd plats.

Iduns prenumerationspris:

Idun uppl. A. | Idun uppl. B.
Helt år 15:— | Helt år 17: 50
Halvt år 8:— | Halvt år 9:—
Kvartal 4: 25 | Kvartal 4: 75

GAHNS TVÅLAR
BEPROVADE ERKÄNDA

Vi nämna några sorter ur vårt rikhaltiga sortiment:
BOROGLYCERINTVAL, PERUBALSAMTVAL, LANOIATVAL, BORAX BENZOETVAL, LAVENDELTVÅL, AKTA ASEPTINTVAL, och BORLANOLINTVAL samt parfymerade tvålar i alla odeurer.
Vårt namn garanterar förstklassigt fabrikat.

HENRIK GAHNS AKTIEBOLAG
KUNGL. HOVLIVERANTÖR
UPSALA

Köp
"Extra-Cashen"
Väg. 400 grm.
Kronor 3: 25 pr ask
Delikataste Choklad
PERCY F. LUCK & Co.

På rikemans bord
fattas ingenting av vad en högt driven kokkonst kan frambringa.

Köksans kall blir allt mer krävande och hon skulle stå sig ganska slätt om hon ej hade **Mustads Bästa-Växt** och **Solo-Grädd** att ta till istället för det dyra mejerismöret. Helst som hennes husbondefolk ej äro några slösare utan vilja få fram det bästa möjliga i matväg för det minsta möjliga i penningar.

Mustad-märkena
gör god mat billig.

Krantz

Mandelolja och hudvård

Varje kvinna, som vill bevara eller i möjligaste mån återställa sin hy i ungdomligt skick, kan numera göra detta för en ringa kostnad genom användandet av **AMAMI** Hudcrem, vilken innehåller färsk mandelolja.

Den världsbekanta toilettmedelsfabriken **AMAMI** har nämligen lyckats att på ett fulländat sätt så sammanföra antikens beprisade mandelolja med nutida vetenskapliga, hudhygieniska uppfinningar, att den yppersta hudcrem erhållits, vilken i sig förenar alla för hudens vård nödvändiga egenskaper.

AMAMI mandeloljecream framställs i två olika sammansättningar — en fet för natten och en icke fet för dagen.

Om Ni vill behålla 20-åringens friska hy in i en vacker ålderdom, använd Eder dagligen av

AMAMI

Skönhetsvård.

AMAMI hudcrem finnes i smakfulla förpackningar till ett pris av Kr. 2:— pr burk och försäljes av varje välsorterad Parfym-, Färg- och Pappershandl.

Ensamt rätt för Skandinavien, Danmark och Finland:

Aktiebolaget Bernhard Maring

Postbox 303 Stockholm I

Provaskar gratis

mot insändande av denna annons.

Id.

Hemmets diskmaskin

bör ej saknas i något hem, där man sätter värde på hygien. Att diska på det vanliga sättet för hand är ej hygieniskt, men då Ni diskas med Hemmets diskmaskin använder Ni kokhett vatten och

dödar bacillerna.

Hemmets diskmaskin finnes i olika modeller för varje hushåll och passande till varje kök. Erhålles på förmånliga avbetalningsvilkor.

Begär prospekt och närmare upplysningar från

AKTIEBOLAGET DISKMASKIN

Malm Morgsgatan 3, Stockholm, Tel. 13258, Norr 18307.

— Om en halvtimme. Ni kan vänta därinne i väntsalen. Adjö med er!

Så skildes de, han gick in i väntsalen och hon ut från järnvägsstationen och in i staden. Och då hon hade kommit till torget mötte hon en flicka som frågade:

— Nåå Brita, hur såg han ut?

— Äsch inte alls som jag trodde. Jag hittade på att jag inte alls var Brita, utan inbillade honom att den flickan som skulle möta honom var inlåst, och att han skulle fara tillbaka med första tåg. Ja vet du, något måste jag ju göra för att få iväg honom. Han hade ju varken stålgrå ögon eller örnäsa. Det är alldeles rysligt vad en del folk bli förskönade på fotografier.
KAR DE MUMMA.

Den nya Nordisk Familjebok.

MAN TYCKER DET SKULLE VARA ett vågat företag att börja utge en ny upplaga, sedan Nordisk Familjeboks andra upplaga nu föreligger färdig, och sedan även det Bonnierska förlaget igångsatt utgivningen av ett stort konversationslexikon. Men risken är mindre än man tror, och behovet av ett nytt verk av detta slag föreligger faktiskt. Allting flyter, tiden står inte stilla, och ett konversationslexikon har knappt hunnit till bokstaven ö, förrän det börjat bli föråldrat. Nordisk Familjeboks andra upplaga, som utgavs under 20-årsperioden 1903—22, har ej heller kunnat undgå detta öde. Kunskapens rike är den mest imperialistiska erövringsstat som finnes, och dess gränser vidgas årligen. Nya andliga domäner läggas ideligen under dess välde, gamla röjas upp och omvärderas, och en mängd överflödigt bråte realiseras eller kastas på sophögen. En inventarieförteckning över dessa sig ständigt ökande tillgångar kan därför lika litet som statskalendern eller Almanach de Gotha göra anspråk på aktualitet eller fullständighet annat än under en begränsad tid. Vad nu särskilt Nord. Familjebok beträffar, inföll ungefär i mitten av andra upplagans utgivningsperiod världskriget, som inledde en tid av genomgripande omdaningar på snart sagt alla kulturlivets områden. Den del av arbetet, som ligger före dessa händelser, har därför blivit föråldrad, och blott dess senare band äga fortfarande full aktualitet vad det moderna stoffet beträffar. Icke desto mindre torde man utan överdrift kunna beteckna detta verk som ett av de yppersta uppslagsböcker något land äger.

Den nya Nord. Familjebok fyller därför ett behov, och det Bonnierska lexikonet, ett bristfälligt hast- och hafsvverk, som dock tack vare icke innehållet utan en energisk annonsering fått många läsare, blir nog ingen farlig medtävlare. Skall vederhäftigheten vara utslagsgivande, torde den nya Familjeboken — efter det nu utkomna första bandet att döma — bli ett mönstergillt verk i sitt slag, som näppeligen kan överträffas. Det har två avgjorda förtjänster: det är mera kortfattat än sin föregångare med ett dock fylligt innehåll, och det är beräknat att vara färdigt inom åtta år.

Då man emellertid börjat bläddra i arbetet, undrar man genast, varför ordens härledning utelämnats. Det kan knappast vara av utrymmesskäl, ty en förklaring av ett ords etymologi gör faktiskt en del utläggningar i texten överflödiga och insparar sålunda utrymme. Endast vid ett fåtal ord har härledningen medtagits. Varför icke vid alla? Och varför rörande just detta? Hit hör t. ex. ordet april, som angives komma av lat. aperire, öppna. Denna härledning är numera övergiven,

A.-D. FÖRENADE
PIANO & ORGEL
FABRIKER
GÖTEBORGS

Våra svenska instrument äro bäst och i förhållande till priset billigast.

MALMSJÖ-BILBERG
ÖSTLIND & ALMQUIST
GUSTAFSON & LJUNGVIST
RÄLIN
GÄVLE ORGEL- & PIANOF.

Nadco
Hemfärgar

Äro hittills mest bepröfvade beträffande kvalitet och färgstyrka. Prisbelönta med guldmedaljer. Finnes i 22 vackra standardfärger. Tvättas samt tvättad med färgnansen. Förstör ej händer eller kort. Färgkarta utdelas gratis hos färgaffärer.

NADCO

Weibulls
GRÖNSAKSFRÖER

av egna förädlingar odlas under vetenskaplig kontroll å firmans egna jordbruk.

Begär vår "Ledare för gönsaksodlare".

W. Weibull, Landskrona.

PISKA

mattorna vid Saltsjöbaden.

I influensatider.

Vädret är nyckfullt. Ena dagen är det varmt och den andra är det kallt. Man vet samnerligen inte vad man skall rätta sig efter. Och influensan grasserar...

Då är det bra att veta, att "Globoid" finnes, som verkar snabbt och säkert vid influensa, förkylning, huvudvärk o. s. v. Globoid är lätt att taga in och inverkar icke skadligt på mage och hjärta som pulvren göra, om man är tvungen att taga flera. Kom ihåg namnet "Globoid".

Globoid är den bästa hjälpen mot förkylning, huvudvärk, reumatism, tandvärk, ischias, gikt, nervsmärtor o. d. Globoid-tabletterna äro ovala och därför lätta att intaga. Användas på kliniker och sjukhus. Fråga Eder läkare om Globoid. Erhålles å apoteken (utan recept) i flaskor om 20 eller 40 tabl. à ½ gr. Pris pr flaska 1:25 resp. 2:40. Begär uttryckligen "Globoid". Varning för efterapningar.

Även det svagaste hjärta och den klenaste mage tåla

GLOBOID

DUNTÄCKEN MADRASSER

göra sängkammaren
till ett Paradis

J. Svensson & Bourghardt
GÖTEBORG
Täckfabrik Fjäderränseri

Vårens nyheter

i

Dam- och Flickhattar

ha nu inkommit.

Vi inbjuda den ärade
dämpubliken att genom
ett besök i vår mode-
avdelning övertyga sig
om vårt synnerligen
rika urval och våra
facila priser.

Paul U. Bergström's 1/2

74 Drottninggatan 74
STOCKHOLM

Vad blom- morna säga.

Blomvänner kunna få höra sådana frågor: "Hur bär du dig åt, som har så vackra blommor!" En blomvän svarade: "När jag pysslar om mina blommor, känner jag med dem som levande väsen. En vissnande blomma berättade hur klen hon var. Då jag sporde orsaken sade hon: "Krukan är olämplig, godeet och glaceringen är för tät, mina rötter erhålla ej den luft de behöva, jag kvävs. Kära husmor", sade hon bedjande, "det finns nu en sorts krukor, 'Roslagskrukor' beta de, som äro så bra för blommor, de lämna tillräckligt med luft åt rötterna. I dem kunna vi 'andas' och trivas. Därtill äro de vackra och pryda både oss och hemmet." — Längre hann hon ej, förrän en varm tår föll på hennes vissnade blad och husmor lovade att genast skaffa ROSLAGSKRUKOR till alla sina blommor. Så går det när blommorna förstås. Vidare upplyste blomvännen att Roslagskrukor och blomvaser m. m. tillverkas av A.-B. Roslags Glaceringsverk i Norrtälje. De röna en enorm efterfrågan av husmödrar landet runt och äro lämpliga gåvor när namnsdagarna komma. Finns de ej, så bed Eder handlande genast rekvirera dem från fabriken. Kataloger och prislister gratis.

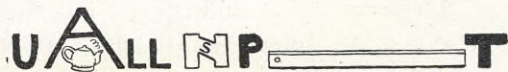
och ordet anses av moderna språkforskare sannolikt vara en avledning av Sanskritadjektivet a poros, som betyder den siste av två (april var romarnas andra månad). Denna brist kan emellertid fyllas med en etymologisk ordbok, som då måste användas vid sidan av uppslagsordet, och den får icke förringa arbetets stora förtjänster i övrigt. Hit höra bl. a. de litteraturanvisningar, som förekomma i slutet av en del artiklar. Icke minst värdefulla äro de bilder, som åskådliggöra textens innehåll. Som ex. på verkligt givande sådana må endast nämnas de, som åtfölja artiklarna om Amerika, Antarktis och Arboga. En medarbetarelista på 200 fackmän borgar för arbetets vederhäftighet och för att den kunskapssökande allmänheten kan lita på uppgifternas riktighet. —

Jag har hört berättas, att en bildad man, som har sin verksamhet uppe i övre Norrland, skaffat sig Familjeboken, den andra upplagan nämligen, och är sysselsatt med att på lediga stunder och i sin ensamhet genomläsa den, artikel efter artikel. Jag känner icke till, hur långt han hunnit, men när han avslutat bokstaven ö, måtte han vara en mycket kunnig man. Man kan nu mycket väl använda Familjeboken icke blott som uppslagsbok utan även som underhållande »läsning i blandade ämnen». Sådana små välskrivna uppsatser, som lämpa sig härför, finnes det gott om i den nya första delen t. ex. Afrika, Amerika, Amerikanskt jordbruk, Am. negerfrågan, Am. skogshushållning, Am. deltagande i världskriget, allt särskilda artiklar. Den, som intresserar sig för det som rör arbetarrörelsen, får sitt lystmäte på ett 50-tal spalter.

Nå, men vad kostar nu den nya upplagan? Vi leva ju fortfarande i tider, då man måste spara och blott ge ut pengar till det nödvändigaste. Men ett tidsenligt konversationslexikon är en nödvändighetsvara för var och en, som vill kallas bildad. Och priset är icke dyrt. Den nya Nord. Familjebok kostar 20—25 kr. delen, beroende på bandets utstyrel. Detta kan ej anses dyrt. För alla delarna blir det 400—500 kr. fördelade på flera år och på avbetalningar — om man så vill — »enligt närmare överenskommelse med förlaget». Det är i varje fall en utgift, som man har ovanligt god valuta för, och det man betalar för ett verk av denna kvalitet är väl använda pengar.

SVEN ROSEN.

Iduns pristävlan i n:o 15.

I varje brev med lösning, som skall vara insänd inom 14 dagar efter numrets datering, skall läggas ett 15-öres frimärke och summan av de insända märkena delas som extrapris mellan de bägge pristagarna förutom det vanliga priset på 5 kronor vardera. Kuvertet märkes "Pristävlan n:r 15".

Barnens egen tvål

En särskilt god tvål bör väljas för barnen. Hud och hy kräva vård från tidiga ungdomen, och barnen ha ömtålig hud, som påpassligt måste skyddas och skötas.

Barnen behöva en kraftigt renande tvål, men också en mild tvål.

Garanterad fri från alla skarpa, men rik på milda, för huden renande och välgörande ämnen förordas Ovicula av hudspecialister såsom barntvålen framför andra.

F. Pauli's

Ovicula

Skönhetstvålen.
Pris 1 kr.

Feniths

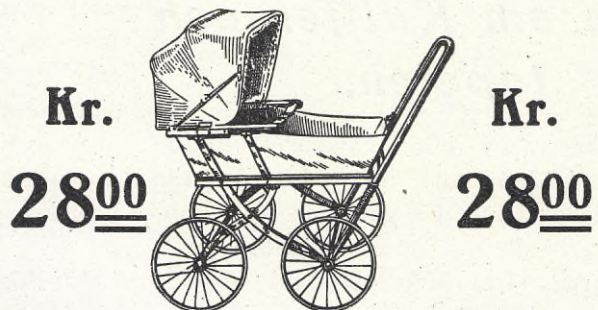
namn borgar för en förstklassig produkt!

Gräddmargarin: *"Extramärket Fenith"*
Växtmargarin: *"Feniths Extra Växt"*

äro marknadens förmämsta kvaliteter.

OBS.! Tillfällighetsparti!

BARNVAGNAR

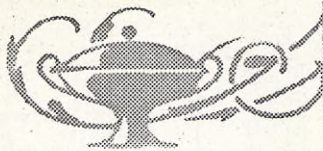
OVANSTÄENDE MODELL, MED HELTÄCKTA SIDOR, SUFLETT, GUMMIHJUL, STÄLLBAR FÖR BÅDE SITTOCH LIGGNING SAMT HOPPFÄLLBAR. FINNAS I FÖLJANDE FÄRGER: BRUNT, GRÖNT, BEIGE, GRÄTT.

Till landsorten mot efterkrav.

Vid köp av minst två stycken fraktfritt.

Hyvéns

Odengatan 59

Salubrin- omslag

giva

lagda enligt bruksanvisningen
överraskande effekt

ej få ägg skulle nog för de flesta bli en be-
svikelse eller åtminstone anses som något
högst oegentligt. I sådant fall är det givetvis
förständigare av värdfolket att uppskjuta sin
inbjudan till annan dag. Om man alltså ut-
går från påskäggen som huvudrätt, så böra
övriga rätter väljas med hänsyn till att de
med fördel ätas tillsammans med kokta ägg.
Det kan ju vara en eller annan av de inbjud-
na, som icke känner sig tilltalad av kokta
ägg i vanlig form, och därför kan man jäm-
sides med dessa servera äggen i någon annan
mera piffig form t. ex. som i följande förslag:
Äggkaggar eller på annat sätt.

Efter dessa reflexioner går jag alltså att
meddela ett förslag på en påsksupé väl ve-

EN PÅK SUPÉ.

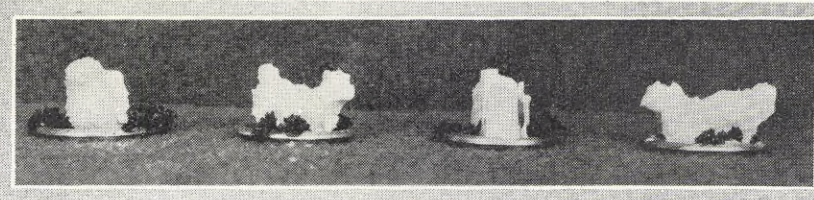
Vid anordnandet av ett dukat
bord under påskhelgen bör man
noga se till, att dekorationen vid
första anblicken ger verkligt in-
tryck av påsk och vad därtill hör-
er. Affärerna ha numera så myc-
ket att bjuda på, som kan under-
lätta anordningarna härvidlag:
äggskaålar i olika trevliga former,
alla dessa små ulliga kycklingar i
olika storlekar, bordlöpare, påskris
av olika typer, en mängd pappers-
dekorationer m. m. Det supébord,
som bifogade bild visar, ger för-
slag på några enkla medel. Smöret,
placerat på en miniatyrassiette vid
varje kuvert, är upplagt i form av
små kycklingar (se bilden).

I små s. k. bukettpapper, som
kunna erhållas i varje välsorte-
rad pappershandel, ordnas några
blommor t. ex. förgätmigej och
primula jämte en liten kvist av det
oundgängliga påskriset. Vid varje
bukett (se bilden) fästes en pap-
persremsa, som får utgöra place-
ringskort, och jämte namnet är det
lämpligt att på en sådan kväll som påskafton
här skriva ett "vänligt" påskrim för var och
en av bordsgästerna. Buketten är placerad i
äggkopparna. En för tillfället avsedd bord-
löpare och en vacker skål fylld med påskliljor
och "ris" utgör huvuddekorationen mitt på
bordet.

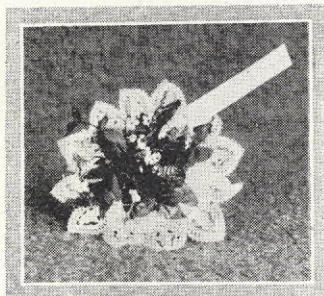
Vid uppsättandet av matsedel för en supé
på påskafton måste man enligt gammal god
sed alltid tänka sig de kokta äggen som tyngd-
punkten. Att bli bortbjuden en påskafton och

Dukat till påsksupé.

Smörassietterna på påskbordet.

Placeringsbukett.

tande, att härvid förbises en hel del speciella
familjetraditioner angående kvällsmaten på en
påskafton. Många anser ju risgrynsgröten
höra hit eller lutfiskan m. m.

Förslag till en påsksupé.
Smör, bröd, öl.
Kokta ägg.
Rökt sill eller böckling.
Klara-sill.
Stekt lök.
Ansjovisgratin.

Tvålen

för

ALLT

och

ALLA

Rekommenderas av Fackskolan i Uppsala.
Ersätter alla skur- och putsmedel
samt är utmärkt som handtvål.
Pris 30 och 20 öre styck.

BERNER & ZETTERSTRÖM, Göteborg.

Rökta laxrullader med stuvad
spenat.

Kall räkstuvning med dill.

Bräckt korv.

Äggkaggar.

Grönsallad med tomat.

Njursauté.

Doktorinnans påskefterrätt (med
té — eller "kaffe på maten").

Klara-sill, (för 6 pers.).

2 salta sillar, 4—5 msk. ättika,
2 msk. socker, ½ tsk. vitp., 2 dcl.
tjock grädde, 1—2 kn. färsk dill.

Sillarna behandlas på samma
sätt som till vanlig inlagd sill och
få ligga i lag av ättika, socker och
vitp. minst 20 min. Omedelbart
före serveringen breder man ut ett
lager vispad grädde på sillen och
strör rikligt med finhackad dill över.

Ansjovisgratin, (för 6 pers.).

1 brk ansjovis, 5 potatisar, 60
gr. smör eller margarin, 2 msk.
stötta skorpor.

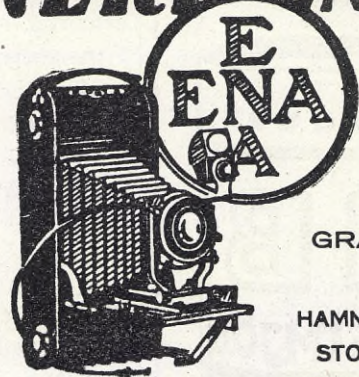
En omelettelåda smörjes med
smör (margarin) och beströs med
stötta skorpor. I botten lägges ett
lager med rensad ansjovis och

detta täckes med råskalad och i tunna skivor
skuren potatis. Rikligt med stötta skorpor
strös på, och smöret (margarinet) lägges i
flockar överst. Lådan sättes in i varm ugn,
tills potatisen fått färg och kännes mjuk.

Kall räkstuvning med dill, (för 6 pers.).

30 gr. smör eller margarin, 60 gr. mjöl, 3
dcl. mjölk, spad av räkskalen, 400 gr. räkor,
2 knippor färsk dill, 1 kn. persilja, salt, vitp.,
1—2 äggulor.

NERLIENS

"ALLT
FOTO-
GRAFISKT"

HAMNGATAN 26
STOCKHOLM

 Skultuna Bruk
Hushållsgeråd av Skultuna Bruks till-
verkningar äro en prydnad för köket.
Erhållas i varje järn- och bosättningsaffär.

EKSTRÖMS VANILINSOCKER

Hans Majestät Konung Georg
V:s av England hovleverantör.

BOVRIL

är en sammanfattning av det bästa i prima nötkött i starkt kondenserad form.

Ett försök med Bovril skall övertyga Eder om dess förträfflighet bättre än allt vad som kan sägas därom.

En gros genom
Gunnar Ahlgren
Luntmakargatan 78, Stockholm.

Av **SANGALLA** té

rekommendera vi våra kända märken

"Pekoe Souchong"

"Imperial", "Ordinary"

i originalförpackningar.

PERCY F. LUCK & Co.

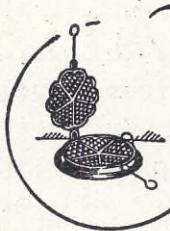
ADA ZINKGLANS
ÖRSÄTTLIGT PUTSMEDEL
FÖR RINGA ARBETE
SPEGELBLANKA DISKBANKAR
APPROVAT & GODKÄNT
HUSMODERNS PRÖVKÖK

CARL BROSTRÖMS

Attiksprit och Orléansattika

är i alla avseenden det mest fulländade fabrikat som någonsin förekommit i handeln och bör ej saknas i något hushåll. Begär **BROSTRÖMS ATTIKA** hos Eder handlande.

Vid val välj
endast nedanstående märke

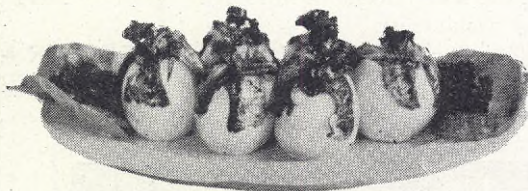

Kockums VÄFFELJÄRN

med extra långa handtag äro de bekvämare att baka väfflor på.

Försäljes av Hrr Jänhandl. o. Bosättningsaffärer, Kockums Jernverk, Kallinge. Försäljningskontor: Stockholm, Drottninggatan 57, 3 tr., Göteborg, Magasinsgatan 22.

Smör (margarin) och mjöl fräsas tillsammans i en kastrull, mjölk och råkspad spädes på till en lagom tjock stuvning, som får koka i 10 min. Dill och persilja finhackas och tillsätts jämte räkor, kryddor och ett par äggulor. Stuvningen hälls upp på ett litet fat eller silverkarott och får kallna. Några vackra räkstjärtar, som sparats, läggas ovanpå som garnering, och rätten garneras ytterligare med persilja och salladsblad.

Äggkaggar.

Smör (margarin) och mjöl fräsas tillsammans i en kastrull, mjölk och råkspad spädes på till en lagom tjock stuvning, som får koka i 10 min. Dill och persilja finhackas och tillsätts jämte räkor, kryddor och ett par äggulor. Stuvningen hälls upp på ett litet fat eller silverkarott och får kallna. Några vackra räkstjärtar, som sparats, läggas ovanpå som garnering, och rätten garneras ytterligare med persilja och salladsblad.

Doktorinnans päskfetterrätt,
(för 6 pers.).

Sockerkaka: 3 ägg, 150 gr. socker, 35 gr. vetemjöl, 35 gr. potatismjöl

Kokta aprikoser: 100 gr. torrade aprikoser, vatten, ½ kkp socker.

Till garnering: 4 dcl. tjock grädde, 1 msk. vaniljsocker, 10 pistaciemandlar.

Ägg och socker vispas kraftigt, tills smeten blir tjock och pösigt, då tillsättes försiktigt mjölet. Blandningen hälls i en väl rengjord och smord långpanna eller plåt med fyra kanter och gräddas i god ugnsvärme. Med runt mått av ett dricksglas storlek uttagas runda kakor som läggas upp på runt fat. Aprikoserna kokas mjuka på vanligt sätt och sockras. Kakorna dränkas in med aprikosspad och bestrykas med ett tjockt lager av hårt vispad grädde, smaksatt med vaniljsocker. I mitten lägges en aprikoshalva, så det hela kommer att se ut som förloade ägg. Hackad pistaciemandel strös över (se bilden).

Doktorinnans päskfetterrätt.

IDUNS KÖKSALMANACKA, (13—19 april).

SÖNDAG. **Frukost:** Filé pikant; smör, bröd, ost, ansjovis; kaffe eller té. — **Middag:** Sköldpaddsuppa. Kalkon med sallader. Snöfromage i nougatbägar.

MÅNDAG. **Frukost:** Rispiringer med tomatsås; smör, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Köttfärs med ägg (skalade hårdkokta ägg inblandade hela i färsen). Aprikosomelette.

TISDAG. **Frukost:** Synnöve-sill; smör, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Kall kalkon med potatissallad. Varm citronsufflé med sylt.

ONSDAG. **Frukost:** Jordärtskockslåda; smör, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Fisk à la Grand, med små kokta potatisar. Laggtårta.

TORSDAG. **Frukost:** Biff à la Lindström med potatis; smör, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Puré på sockerrötter med ostsmörgåsar. Kalla äggplättar med grädde (travar med sylt emellan och vispad grädde mitt på fatet).

FREDAG. (Långfredagen.) **Frukost:** Ägg i senapsås; smör, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Kokt kall lax med majonnäs. Holländsk rispudning med varm körsbärssås.

LÖRDAG. (Påskafon.) **Frukost:** Prinskorv med rostat ris och stekt persilja; smör, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Kokt höns med ris, sås och potatis. Marängägg fyllda med chokladgrädde.

SUPÉ: Se ovan.

Filé pikant, (för 6 pers.). 1 kg. oxfilé, salt, vitp., 100 gr. smör (margarin). **Till garnering:** Brynt finhackad lök, 6 finhackade ansjovisar, 6 äggulor.

Filén ansas och skäres till stora biffar, som bultas, kryddas och stekas i smör (margarin). Biffarna läggas på varmt serveringsfat och på var och en lägges en krans med lök och en med ansjovis; i mitten lägges en äggula. Rätten serveras mycket varm.

Åderbräckstrumpor

1:ma Engelska Gum-
mistrumpor, bästa medel med vullna ben.
a-d Fot, Vad & Knä.
a-f Fot & Vad. b-f Vad-
stycke. a-b Fotstycke.
f-d Knästycke. Upp-
giv benets mått enligt
vidstående mått-tabell
och vid köp av endast
en strumpa om till hö-
ger eller vänster ben.
Hushållshandskar av
gummi, högsta kvalitet.
Kr. 3:— per par. Storl.
6, 6½, 7, 7½, 8, 8½.

GUSTAF HJELM & Co.
Sjukvårdsaffärer: Mästersamuelsg.
46, Norrtullsg. 8 A, Stockholm.
(Till landsorten mot efterkrav.)

MATTOR

piskas, tvättas kemiskt
Omfärgas
Sommarförvaras hos

LUNDBY

Skönfärgeri & Kem.
Tvättanstalt, Göteborg
KUNGL. HOVLEVERANTÖR

Rottingstolar iflättas.
Hantverkshemmet för blinda kvinnor,
Klara Ö. Kyrkog. 3, Sthlm. Tel. 133 71.

Chiropractic

för nervositet, astma, struma, sömnlöshet, ischias, neuralgi samt mag-sjukdomar.

THOR HOLMSTRÖM,
Chiropractor.
Mottagn. ½10—12, 2—4.
Leopoldsgatan 2, I, Stockholm.
Tel. No. 104 14.

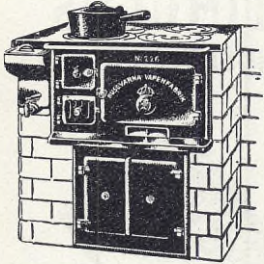

Försök en gång
LIEBIG Co:s
Oxo-Tärningar
(framställt av köttextrakten)
och Ni bliver beläten.

En husmoders uttalande:

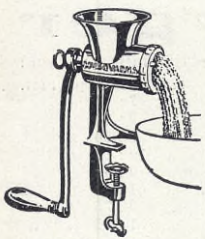
"En köksinredning skall i främsta rummet vara praktisk och hållbar. Min spisel, mina grytor, kastruller och pannor, kaffe- och köttkvarnar etc. äro alla av Husqvarna fabrikat. Redan på mormors tid uppskattades Husqvarnas utmärkta spisar och kokkärl, och än i denna dag äro de de bästa man kan få. Därför ger jag alla dem, som sätta bo eller komplettera köksuppsättningen, ett gott råd:

Köp Husqvarna köksartiklar!"

Jämn värme på alla kokhål, stor bränslebesparing och jämna vackra ytor, lätta att putsa, äro egenskaper, som utmärka Husqvarna kokspisar.

Praktiska, lätthanterliga modeller, så gott som obegränsad hållbarhet, jämna vackra ytor, lätta att rengöra — se där, vad som utmärker Husqvarna kokkärl.

Väl malet blir köttet på Husqvarna köttkvarnar, som tack vare sin hållbara förtenning och förstklassiga utförande i övrigt allmänt anses som de bästa.

Kafekvarnen N:o 8 A av Husqvarna nyaste modell med slutna glasbehållare såväl för det omalda som det malda kaffet är synnerligen praktiskt och därför mycket omtyckt.

En god och billig efterrätt tillagar Ni fort och lätt med Husqvarna glacemaskin. Enkel att sköta, lätt att rengöra, därför hygienisk.

Koka maten på fotogénköket "Beatrice", som brinner fullständigt ljudlöst, är absolut ofarligt och lätt att sköta. Trots ringa fotogénåtgång lämnar det stor värmeeffekt. Lämpigaste kokapparat vid utfärder och på sommarnöjet.

Husqvarna

VAPENFABRIKS A.-B.
HUSQVARNA

sten

Fränksild.

En nutidsbild.

Fru Ester Wendel var nyss hemkommen. Hon satt i sin vilstol och stirrade rakt fram, djupt försjunken i tankar. Hon bara satt och tänkte. Var hon verkligen en brännmärkt människa, en sådan "som folk drar sig för?" Och varför? För 11 år sedan gifte hon sig med en man, som var hennes jämlike. Han var arbetsam och duglig, med stor affärsbegåvning. Hon var intelligent och mycket intresserad av hans arbete, och hon förstod tidigt, att han skulle komma att gå långt på sin bana. Så var hon också en praktisk idealist, som drömde om vad gott hon skulle verka en gång, när hon genom honom skulle få resurser. Den gången för elva år sedan var hon tvärsäker på bådas deras lycka. När de varit gifta ett år, kom barnet. Den lilla var efterlängtat av båda sina föräldrar, men för modern blev hon av största betydelse, ty hon hade nästan hela tiden efter giftermålet, gått och längtat efter något varmare, innerligare, än de känslor hennes man gav henne. Han var så uppfyllt av affärer och stora framtidsdrömmar. Med energi och koncentration gick han helt upp i sitt arbete. Allting lyckades honom. Med sin hustru talade han alltid om affärer. När barnet var kommet, lyckades hon ibland att få honom intresserad för detta, men det varade blott en liten stund. Så kom världskriget. Det blev först oroande stillestånd i affärerna. Sedan började detta allt uppslukande jäkt, då de stora jätteförtjänsterna började rulla in. När Ester Wendel såg de summor, som hennes man ibland kom hem och visade henne, samtidigt som hon såg nöden allt tydligare bland folket, kunde hon inte känna den glädje, som han ville se hos henne. Hon hade försökt att få medel av honom att hjälpa några fattiga, men han bara kallade henne fantast.

Några veckor efter en sons födelse fick hon "spanska sjukan". Hon var mycket medtagen, när hon kom ur sängen. Hennes man var strängt upptagen av sitt arbete och tänkte aldrig vidare på att hon var något annat än hans barns mor. Ester Wendel hade hittills levat sitt äktenskap utan att grubbla. Sina ideella ungdomsdrömmar hade hon stoppat långt ner i sitt inre. De voro ju också så ogenomförbara. Men under hennes reconvalescent-tid var det som dessa gamla tankar började röra på sig. Hur litet hade hon väl utträttat mot vad hon den gången lovat sig själv? Viljan hade dock följt henne hela tiden. Hennes man visste från ungdomsåren, att aldrig glädde hon sig så, som när hon varit i tillfälle att hjälpa och att göra någon glad. Men inte en gång hade han under dessa år erbjudit henne medel för att tillfredsställa denna hennes längtan. Hon såg honom som en hårdhärtad egoist. Hur hade han inte blundat för eländet och själv lekt sig genom dessa fruktansvärda år. Hon blev mer och mer melankolisk och läkaren ordinerade luftombyte. Så for hon bort för några veckor, och denna resa blev avgörande för hennes öde. Därborta i skogstrakten såg hon första gången en man som tänkte och kände likadant som hon själv. Både kände från första stunden, att de trivdes och hörde samman. Som en otydlig aning erfor hon en känsla av fara, första gången han bad om lov, att få visa henne omgivningarna. Han hade vuxit upp där i trakten och var bror till en sjuksköterska, som hon under dessa veckor hunnit bli vän med. Första vissheten om sina känslor fingo de en efter-

Reumatism

Kvalfulla reumatiska och andra smärtor få ögonblicklig lindring vid användning av några droppar av Sloan's Liniment. Det verkar som trollkraft — ingnidning obehövlig.

Fås på alla apotek.

MATTOR MATTOR MATTOR

Alla sorters material
TILL DE OMTYCKTA HANDKNUTNA MATTORNA
Observera! Våra egna mönster.

SYSTRARNA HULTGREN

Birger Jarlsгатan 13, 2 tr. - STOCKHOLM

FRUKTANSVÄRD
OLYCKA !!!
ATT GLÖMMA
CARUSO-PASTILLEN

CARUSO HÖST-PASTILLER

Gör ett provköp

av våra

Charkuteri- & Konditorivaror

och Ni blir vår kund

A.-B. Förenade Hushåll
Kungsgatan 3, Stockholm
Tel. 48 16 N. 239 83

Vår nya, så väl mottagna

EAU de COLOGNE

är nu utkommen och tillhandahålles i alla specialaffärer.

WURP & BOLL, AKTIEBOLAG

Kungl. Hovleverantör
GÖTEBORG

BENSIN-

tvätta Kostymen vid Saltsjöbaden.

Radio

materiel
apparater

Antennuppsättning.

HÖGSANDER & BERGMANS ELEKTRISKA

Nybgogatan 42, vid Karlavägen.

Koppar och mässing skinande som solen, om de blankas med "KOPPARSOL"

Nya Zinksolfabriken, Örebro.

KÖKSBEISTYREN

underlättas avsevärt om Ni har en IDEALKVARN med garantimärket

BOLINDER'S

LIKÖR för Kr. 3:30 pr liter

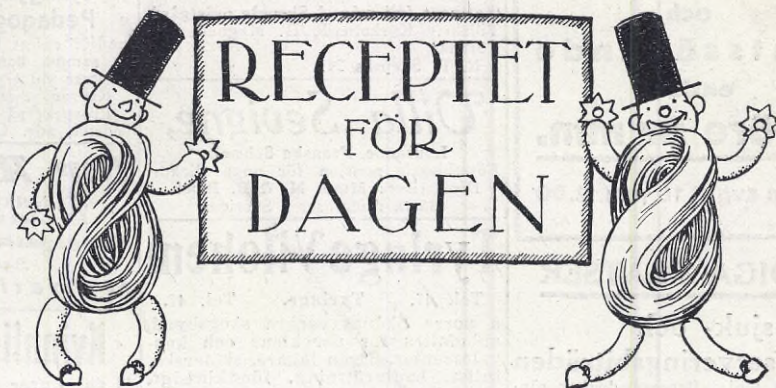
Genom att använda

Rulles

sean 16 år välkända essenser för Ni en överträffad likör till lägsta pris

ÄVEN UTAN KOKNING AV SOCKERLAG!
(Se nya bruksanvisningen)

I parti från A.-B. RULLES, Stockholm 3
Tel. 5557 Gynna Svenska industri. Norr 211 58

Vegetariansk makaronipudding

150 gr. svenska makaroner, 1½ lit. vatten, 2 tsk. salt (10 gr.), 2 msk. smör (40 gr.), 5 msk. mjöl (50 gr.), 5 dcl. mjölk, 2 dcl. grädde, 2—3 ägg, 2 msk. riven ost, salt, socker.

Till formen: 2 msk. smör (40 gr.), 2 msk. stötta skorpor.

Beredning: Makaronerna sköljas och förvällas i det kokande vattnet, tillsatt med saltet, tills de äro mjuka, då de upphållas på sikt, överspolas med kallt vatten och få avrinna. Smör och mjöl fräses 2 min., mjölken och grädden spädas på och smeten får koka 5 min., varefter makaronerna iblandas. När stuvningen avsvältnat iröres äggen och massan avsmakas noga med den rivna osten och kryddorna, varefter den hälls i smord och brödbeströdd form. Ovanpå lägges resten av smöret i flockar och sist överströs stötta skorpor.

Formen insättes i varm ugn och gräddas 35—40 min. Serveras med tomatsås eller brynta kålrötter.

Baka och stek utan smör.

Svea mjuka Cocosflott ersätter fullkomligt smör men är endast hälften så dyrt. 100% rent fett. Ingen flottsma.

— — — använder dagligen Svea Cocosflott — — — vill ej vara det förutan, när det gäller steka fisk, koka krogetter, baka munkar, struvor, klenetter e. d. säger en av våra mest kända kulinariska experter.

Svea Cocosflott

HÅKAN/ON

Det faller Er inte in

att gnugga, skrubba och gnida spetsvävt och gardiner, de skulle inte tåla vid sådan behandling.

Varför skrubbar Ni då vanlig tvätt, när den blir ren med NABO denna behandling förutan?

Undvik därför ödeläggelse av linneskåpets dyrbara innehåll genom att till all tvätt använda NABO, som utan tungt arbete och slitning av tyget befriar det från smuts och lämnar det rent, doftande, "som nytt".

Nabo
MED BENSIN

